

ผลกระทบที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโสมสเตย์
กรณีศึกษา : โสมสเตย์บ้านท่าขันทอง
ตำบลบ้านแซว อําเภอเชียงແสน
จังหวัดเชียงราย

นิรันดร์ เมืองวงศ์ และคณะ

โปรแกรมวิชาการจัดการ โรงแรม
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
กันยายน 2552

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยเล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก พศ.ดร.ชูกลิน อุนวิจิตร
 อาจารย์ดีกรี เดชาชัย อาจารย์สุกฤตา ภาณุตานนท์ ณ มหาสารคาม อาจารย์พัชรี ธรรมโภชติ
 ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมกับแก่ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมตลอดมา
 ผู้วิจัยจึงขอรับขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้
 ขอขอบคุณจ้าเนียง อินทรพรหมมา ที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้
 และที่สำคัญ ผู้ประกอบการธุรกิจโอมสเตีย กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่หนุนนำโอมสเตียบ้านท่าขันทอง
 ที่ได้เสียเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ในการทำวิจัยในครั้งนี้
 ขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ไม่ว่าจะเป็น ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัย
 ราชภัฏเชียงราย หอสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแซว ที่ได้
 มีการเอื้อข้อมูลแก่ผู้วิจัยในครั้งนี้
 ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ให้ทุนในการทำวิจัยครั้งนี้

คณะผู้จัดทำ
กันยายน 2552

บทคัดย่อ

ชื่อการศึกษา : ผลกระบวนการที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโรมสเตย์
กรณีศึกษา โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว
อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้ศึกษา : นายนิรันดร์ เมืองวงศ์
นางสาววัลยา คำazon
นางสาวศิริจันทร์ เชื้อมีองพาน
นางสาวเพ็ญนภา อินทะนะ
นายวัฒนพงษ์ สีบแสน

สาขาวิชา คณะ : การจัดการ โรงแรม คณะวิทยาการจัดการ

ปีการศึกษา : 2552

อาจารย์ที่ปรึกษา : พศ.ดร. ชุกลิน อุนวิจิตร

โครงการศึกษาเรื่องผลกระบวนการที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโรมสเตย์กรณีศึกษา
โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษาถึงเรื่องผลกระบวนการท่องเที่ยวต่อสภาพ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และ
สิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงสถานการณ์การท่องเที่ยว รวมไปถึงความคาดหวังผู้ประกอบการ
ธุรกิจ โรมสเตย์ และกลุ่มต่าง ๆ ในอนาคต การศึกษาระดับนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้
ประกอบธุรกิจ โรมสเตย์ และสมาชิกกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่มีการจัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านท่าขันทอง
ต. บ้านแซว อ. เชียงแสน จ. เชียงราย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการรวบรวมข้อมูลและ
ตรวจทานความสมบูรณ์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นและความ
คาดหวังของผู้ประกอบธุรกิจ โรมสเตย์ในอนาคต

จากการวิจัยพบว่า โรมสเตย์มีผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านท่าขัน
ทองคือทั้งวัฒนธรรมทางด้านการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนาซึ่งสามารถสังเกต
รูปแบบวัฒนธรรมที่ดึงมาจากวัฒนธรรมอีสานได้เป็นอย่างดีและมีการเปลี่ยนแปลงในด้านลบคือ ผู้สูงอายุที่กลัวการ
เปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมของตนจะเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากเกรงว่าลูกหลานได้รับวัฒนธรรม
ใหม่ๆ เท่านั้น

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อได้ตั้งกลุ่มโอมสเตย์ขึ้นมาสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน คือได้มีการร่วมโครงการหน้าบ้านนำมูลฝอยมาเพื่อที่จะได้ให้ชาวบ้านเกิดการตื่นตัวหันมาช่วยกันรักษาความสะอาดบ้านและมีการรณรงค์การจัดบ้านให้ถูกสุขลักษณะ

ส่วนผลกระทบด้านสังคม ผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้วางน้ำนมีทั้งด้านบวกและด้านลบ คือ การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือนจะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่มาก การประกอบธุรกิจโอมสเตย์ทำให้วิถีชีวิตของชาวบ้านดีขึ้น มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำให้คนในหมู่บ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าพักของแขกและยังมีรายได้เสริมในด้านต่างๆ แต่การรวมตัวและการรวมกลุ่มทำอาชีพต่าง ๆ แล้ว การรวมกลุ่มนี้จะทำให้เกิดปัญหาในด้านของความขัดแย้ง ความไม่ลงรอยกันของคนในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการจัดสรรรายได้ที่ไม่ทั่วถึง และในเรื่องของงบประมาณ ต่าง ๆ ทำให้เกิดข้อขัดแย้งและข้อพิพาทขึ้นภายในหมู่บ้านท่าขันทอง

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เมื่อมีธุรกิจโอมสเตย์ขึ้นในหมู่บ้านท่าขันทองแล้วทางชาวบ้านในหมู่บ้านก็ได้ประโยชน์เนื่องจากทางหมู่บ้านมีอาชีพหลักอยู่แล้วจึงมีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆขึ้นมา เช่น กลุ่มผ้าทอประรูป กลุ่มเลี้ยงจิงหรีด เป็นต้น แต่ละกลุ่มอาชีพก็มีการนำสินค้าผลิตภัณฑ์มาวางขายในตลาดของชุมชนและชาวบ้านก็มีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นในครอบครัวเมื่อมีการจัดการธุรกิจที่เพื่องฟุแล้วจึงจะมีการลงทุนของนักธุรกิจในเรื่องของกิจการต่าง ๆ ทำให้เกิดการแข่งขันกันในด้านของราคาผลิตภัณฑ์ ทำให้สินค้าต่าง ๆ นั้นมีราคาที่สูงขึ้น และการริเริ่มโครงการธุรกิจต่าง ๆ ขึ้นแล้ว ทำให้ภูมิทัศน์ของหมู่บ้านเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ทั้งนี้ ผลกระทบด้านสังคมสามารถสรุปได้ว่า ทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว หากมีการใช้ประโยชน์ก็ต้องมีการดูแลรักษาและสร้างกติกาเพื่อการใช้อย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวได้สร้างโอกาสให้เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชาติท้องถิ่น การจัดการทางวัฒนธรรมมีความจำเป็นและต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นตามพัฒนาการการแลกเปลี่ยนทางสังคม เศรษฐกิจ มีการแลกเปลี่ยนความรู้วัฒนธรรมต่างถิ่น และการพัฒนาความทันสมัย มีสาเหตุจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยใช้หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงส่งเสริมการกระจายรายได้ สร้างอาชีพให้กับคนในชุมชนโดยการนำวัตถุดิบที่มีอยู่แล้วในชุมชนนำมาเพิ่มรายได้เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ที่สูงที่สุด

สารบัญ

บทที่	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ก
1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวความคิด	4
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของโซสเตย์	5
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	6
แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนและการพึ่งตนเอง	7
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บริบทบ้านท่าขันทอง	12
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	26
ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	26
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	26
เครื่องมือในการวิจัย	26
ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
แผนการดำเนินงาน	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น.....	29
ตอนที่ 2 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม.....	32
ตอนที่ 3 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม.....	35
ตอนที่ 4 ผลกระทบด้านสังคม.....	38
ตอนที่ 5 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ.....	40
5 สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผลการวิจัย.....	46
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	49
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	50
ภาคผนวก ก. แบบสัมภาษณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
ภาคผนวก ข. รูปภาพ	
ประวัติผู้ศึกษา	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แบบสัมภาษณ์จำแนกตามอายุ	29
2 แบบสัมภาษณ์จำแนกตามเพศ	30
3 แบบสัมภาษณ์จำแนกตามอาชีพ	30
4 แบบสัมภาษณ์จำแนกตามกลุ่ม สมาชิก.....	31

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวความคิด.....	4
2 ลำดับความต้องการของมาลีโลร์.....	8
3 แผนที่ท่องเที่ยวบ้านแซว.....	13
4 แผนภูมิแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างเดือนธ.ค.51 – ส.ค.52.	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจบริการที่ประสบความสำเร็จในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยอย่างมหาศาลในแต่ละปีซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มรายได้ของประชาชนและรายได้ประชาชาติของประเทศไทยที่ส่งผลต่อฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนดังจะเห็นได้จากการให้ความสำคัญต่อรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยของรัฐบาล โดยการกำหนดเป้าหมายนักท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำนวนสูงถึง 20 ล้านราย ในปี 2552 (บริษัทไทยวิจัยและฝึกอบรม มกราคม 2552) และการเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นำทรัพยากรทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมภายในประเทศไทยให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างพื้นที่ให้เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวนี้ ๆ เช่นเดียวกันกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นลำดับในช่วงที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรมและประเพณีอันมีเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ทั้งของชนกลุ่มน้อยและวัฒนธรรมชาวเหนือของประเทศไทย อีกทั้งยังมีทัศนียภาพที่สวยงามประกอบกับทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสภาพภูมิอากาศที่น่าพักผ่อนและมาท่องเที่ยวส่งผลให้จังหวัดเชียงรายเป็นเป้าหมายหนึ่งของการพัฒนาให้เป็นพื้นที่การท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ตามนโยบายการท่องเที่ยวที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา (พัฒนาการท่องเที่ยว ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน โอมสเต็ปไทย พ.ศ. 2548)

ในปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงราย ไม่ได้ปรากฏให้เห็นเพียงแต่ความเจริญที่รุ่ดหน้าของเทคโนโลยีอันเป็นการเปลี่ยนแปลงในแง่บวกเท่านั้น หากแต่มีความเปลี่ยนแปลงด้านลบอันมีผลกระทบต่อชุมชนชาวบ้าน วิถีการดำรงชีวิต สังคมและศิลปวัฒนธรรมตลอดจนสภาพแวดล้อม ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยผลกระทบดังกล่าวมีแนวโน้มว่าจะขยายความรุนแรงและครอบคลุมพื้นที่ที่มากขึ้นหากผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องยัง

ขาดจิตสำนึกระบบราชการในอาชีพ จนอาจมีผลต่อคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด เชียงรายเกิดความเสื่อมถอยและไม่นิยมอีกต่อไป

ผลกระทบที่ผู้ประกอบการ โอมสเตย์ได้รับนั้นจึงจะมีทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบไปด้วยในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือนก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ไม่มากก็น้อย เพราะต้องต้อนรับผู้ที่มาเยือนตลอดเวลา ดังนั้นพัฒนาการของการบริการ โอมสเตย์จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงร่วมด้วยอย่างสม่ำเสมอทั้งในด้านของการบริการที่พัก และอาหารรวมไปถึงการท่องเที่ยวอีกด้วย

ดังนั้นจึงเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาถึงสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในสภาพปัจจุบัน ในเบื้องต้น อิทธิพลที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ และสังคมภายในหมู่บ้าน ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบดังกล่าวขึ้น ตลอดจนผลกระทบที่มีต่องุชูชนในด้านต่าง ๆ และรวมไปถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจ โอมสเตย์และกลุ่มต่าง ๆ ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นเพื่อการกระจายรายได้ รวมถึงความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนของจังหวัดเชียงรายให้มีความเหมาะสม สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนพร้อมการอนุรักษ์บนธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ชุมชนเป็นเจ้าของ เพื่อความต่อเนื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากปัจจุบันสู่อนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบของผู้ประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาถึงความคาดหวังในอนาคตของผู้ประกอบธุรกิจ โอมสเตย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงผลกระทบทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบของผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาธุรกิจโอมสเตย์ต่อไปในอนาคต
2. เป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการโอมสเตย์เกิดการเรียนรู้และแก้ไขจุดที่บกพร่อง และเสริมสร้างมาตรฐานโอมสเตย์ให้พึงพอใจแก่ผู้มาใช้บริการโอมสเตย์
3. หน่วยงานของรัฐบาลรวมทั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปจัดทำแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณเพื่อการพัฒนาห้องถินของตนเอง

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เพื่อทราบถึงผลกระทบที่ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ได้รับ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิตประจำวัน ของคนในครอบครัวทั้งความคาดหวังของผู้ที่ประกอบธุรกิจที่พักในรูปแบบโอมสเตย์ว่ามีความคาดหวังที่สูงสุดคือการให้บริการและผลตอบแทนที่สูงสุด รวมไปถึงวิธีการจัดการบริหารธุรกิจในรูปแบบชุมชนอีกด้วย

ขอบเขตระยะเวลา

ตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ถึง วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2552

ขอบเขตพื้นที่

บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแพะ อําเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มชาวบ้านที่ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ในหมู่บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแพะ อําเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

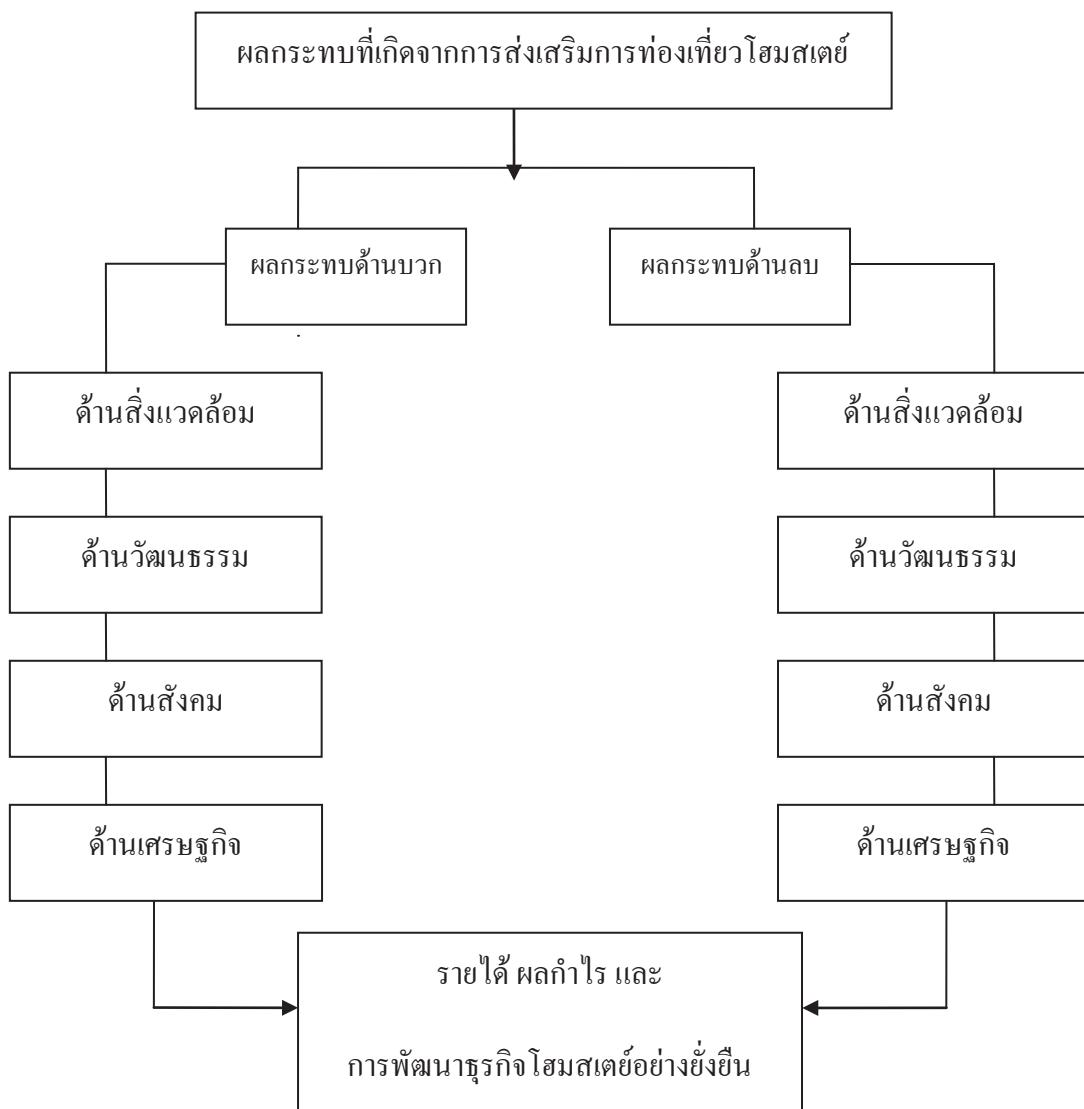
นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลกระทบ หมายถึง ผลกระทบทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ที่ผู้ประกอบการได้รับ ในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

การจัดการ หมายถึง กระบวนการและวิธีการจัดการบริหารธุรกิจโอมสเตย์ บ้านท่าขัน
ทอง ตำบลบ้านแขวง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ความคาดหวัง หมายถึง สิ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจโอมสเตย์คาดหวังอย่างที่สุด คือ วิธีการ
บริการ ผลกำไร และวิธีการบริหารจัดการ เพื่อให้มีพัฒนาการในด้านดีขึ้นเรื่อยๆ

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้เป็นการรวบรวมแนวคิด ที่เป็นทฤษฎี หลักการ และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบที่ผู้ประกอบการ ได้รับจากการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ เนื้อหาสามารถ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

1. ความหมายและประเภทของโอมสเตย์
2. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
3. แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนและการพึ่งตนเอง
4. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของอับรา罕์ มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและลักษณะของโอมสเตย์ไทย

โอมสเตย์เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เท่าที่พับเจียนได้ 2 แบบ คือ homestay และ home stay มีการกำหนดเรียกใช้ในภาษาไทยว่า “ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท” แม้จะมีคำศัพท์ ภาษาไทยแต่คำว่าโอมสเตย์ก็ยังนิยมใช้กันทั่วไป ประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวมาตรฐานโอมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548 ข้อ 2 ให้ความหมายโอมส เตย์ดังนี้ “โอมสเตย์ไทย หมายถึง การท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวจะพักร่วมกับเจ้าของ บ้านในบ้านหลังเดียวกัน และศึกษาระบบทัติ วิถีไทยหรือวัฒนธรรมไทย โดยมีการจัดการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควรและ ได้จดทะเบียนต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ” (พัฒนาการท่องเที่ยว ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทยพ.ศ. 2548)

แม้ว่าโดยหลักการ โอมสเตย์จะเป็นกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้เสริม แต่แท้ที่จริงแล้วกลับมี ความสำคัญต่ออาชีพหลักของชุมชน กล่าวคือมีการพัฒนาทั้งกระบวนการผลิตและกลยุทธ์

การตลาดที่เน้นการตอบสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นการขยายตลาดให้กว้างขึ้นไปอีกด้วย ส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของอาชีพหลักของชุมชนนี้ ๆ เช่น การทอผ้าไหม การจักสาน การเกษตรปลูกสารพิษ เป็นต้น

โสมสเตียร์ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน การจัดการเรื่องที่พักอาหาร สภาพแวดล้อม ตลอดจนการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อรับนักท่องเที่ยว มิใช่การจัดการเพื่อนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เจ้าของบ้านและเจ้าของชุมชนนั้นเองจะเป็นผู้ที่อยู่กับมาตรฐานเหล่านั้น นับเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทั้งชุมชนอีกด้วย

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีจุดเริ่มต้นจากพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานนิสิตมหาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2517 ซึ่งเน้นความพอมีพอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ในเมืองตันก่อน หลังจากนั้น ได้ทรงมีพระราดำรัสในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันพุธ 4 ธันวาคม 2517 ซึ่งทรงเน้นคำว่า พอมีพอกิน อีกครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงเผยแพร่แนวคิด ทฤษฎีใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของเศรษฐกิจพอเพียงเน้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัว เรือน เป็นหลัก เหลือจึงขายซึ่งก็คือหลักการพึ่งพาตัวเอง ก่อนทำให้เกิดความทั้มเข็ง ในปี 2541 ทรงเน้นประเด็นความพอเพียงและทรงอธิบายความหมายของคำว่าพอเพียง ว่ามีความหมายกว้างขวางกว่าความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ความสามารถในการยึดแนวทางของตนเองเพื่อความพอเพียง หมายถึง การมีความพอใช้ คือมีความโลภน้อย หมายความว่าพอประมาณ ซื้อตรง ไม่โลภอย่างมาก อาจจะมีหยุดรักได้ แต่ต้องไม่เบียดเมียนผู้อื่น ซึ่งความพอเพียงนี้แปลว่า ความพอประมาณและความมีเหตุผลรวมทั้งการมีภูมิต้านทานจะทำโครงการอะไรด้วยให้นึกถึงขนาดที่เหมาะสมที่เรียกว่าอัตราพรีสิ่งแวดล้อมจะเห็นได้ว่า แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสามารถประยุกต์ใช้กับการจัดการและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ต้องคำนึงถึงขนาดการผลิตที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถในการบริหารจัดการ ไม่โลภ ไม่เน้นกำไรระยะสั้น เน้นความเชื่อสัมพันธ์สุจริตในการประกอบการ เน้นการกระจายความเสี่ยงจากการมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย และมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ได้ด้วย เน้นการบริหารความเสี่ยงต่อ โดยไม่ก่อหนี้เกินขีดความสามารถในการ

การจัดการ และเน้นการตอบสนองตลาดภายในล้องถี่นภูมิภาคตลาดไทยในประเทศและตลาดต่างประเทศเป็นหลักตามลำดับ

แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนและการพัฒนาเอง

ระบบเศรษฐกิจชุมชนประกอบด้วยระบบย่อยที่สำคัญที่สุด เช่น ระบบการค้า คือระบบทรัพยากร ระบบจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรายได้ระบบวิถีชีวิตร่วม ระบบสุขภาพ ระบบทุน ระบบสวัสดิการและระบบวิสาหกิจชุมชน ซึ่งพัฒนามาจากภายในชุมชน ไม่มีโครงสร้างให้ เป็นการพัฒนาจากข้าง外 การเรียนรู้และการจัดการเป็นหัวใจของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนเป็นหลักประกันให้เกิดระบบที่มั่นคงและยั่งยืน

ชุมชนที่เข้มแข็งและพัฒนาเองได้ ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพของชุมชน บนฐานความคิดที่เชื่อมั่นต่อความสามารถในการสร้างศักยภาพของชุมชนที่พัฒนาเองได้ ชุมชนต้องการเพียงโอกาสในการเรียนรู้ เพื่อสร้างศักยภาพในการคิด ตัดสินใจจากเรียนรู้ การจัดการทรัพยากรทุกชนิด ตั้งแต่คน ผลผลิต ธรรมชาติและทุนต่างๆ ของชุมชนแล้วนำความรู้ไปพัฒนา ทรัพยากร เพิ่มนุ่力ค่าให้ทรัพยากร และจัดการอย่างยั่งยืน เป็นผลจากการกระบวนการที่สั่งสม ประสบการณ์ของชุมชน ชุมชนที่เข้มแข็งและพัฒนาเองได้ สามารถวัดได้จากขีดความสามารถ อย่างน้อย 4 ประการ ต่อไปนี้

เป็นชุมชนการเรียนรู้ และพร้อมจะเรียนรู้ไม่รอรับความช่วยเหลือจากภายนอก ลูกขี้นมา แสวงหาทางออกด้วยตนเอง แก้ปัญหาต่างๆ จากการเรียนรู้ร่วมกัน

เป็นชุมชนที่มีการตัดสินใจอย่างอิสระ ไม่รอคำสั่ง ไม่ถูกคนอื่นว่าจะทำอะไร ปลูกอะไร เลี้ยงอะไร การสามารถเพาะไม้มีข้อมูลความรู้ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

จัดการทุนทั้งทางธรรมชาติ ทรัพยากรต่างๆ ทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมทุนทางวัฒนธรรม อย่างมีประสิทธิภาพ

จัดการชุมชนด้วยธรรมชาติบำบัด ด้วยความโปร่งใส โดยชุมชนมีส่วนร่วม ไม่รวมอำนาจโดยผู้นำบางคน บางกลุ่ม มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนอื่นๆ อย่างเป็นเครือข่าย

นอกจากแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จากการศึกษาวิจัยของ ภารัตน์ สุธรรม ได้กล่าวถึง ปัจจัยเงื่อนไขที่เสริมสร้างให้องค์กรชุมชนเข้มแข็ง โดยพิจารณาจาก ปัจจัยภายในและภายนอก โดยเฉพาะปัจจัยในที่สำคัญ คือ ด้านผู้นำหรือ คณะกรรมการบริหาร องค์กร ต้องมีจิตสำนึกและมุ่งมั่นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชนและพัฒนาชุมชนของตนเองด้วย ความมานะยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญการเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ได้ด้วย ตนเองอยู่ในสังคมฐานความรู้

ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการโดยทั่วไปของมนุษย์ที่มีชื่อเสียงและยังคงนำมาใช้ 來 ทางอิงกันอยู่คือทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ซึ่งแสดงความต้องการของมนุษย์ 5 ขั้น โดยเริ่มจากต่ำสุดมาถึงสูงสุดตามลำดับความต้องการ ต่ำสุดคือความต้องการทางกายภาพ (Physiological needs) เช่น อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย และการหลบ藏 ขั้นที่สองซึ่งจัดอยู่ในขั้นลำดับต่อมาก็คือ ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ความต้องการอิสานขั้นที่เหลือจัดไว้ในกลุ่มความต้องการขั้นสูง ได้แก่ ความต้องการทาง สังคม (Belongingness needs) เช่นการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การยอมรับ ความรัก ความสัมพันธ์ และมิตรภาพ ลำดับต่อไปคือ ความต้องการชื่อเสียง(Esteem needs) และความต้องการลำดับ สุดท้ายคือความต้องการรู้จักตนเอง (Self Actualization needs) (ศุภลักษณ์ อัคราภรณ์, 2547:49)

ภาพที่ 2 ลำดับความต้องการของมาสโลว์ (อ้างใน ศุภลักษณ์ อัคราภรณ์, 2547:49)

ต่อมานีผู้พัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Pearce,1988) บนพื้นฐานของทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ โดยให้ชื่อว่า Travel career ladder ซึ่งเพียร์ซ ผู้เสนอทฤษฎีนี้ได้เปรียบเทียบความต้องการท่องเที่ยวกับความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ ความต้องการท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงไปตามวงจรชีวิต โดยได้รับอิทธิพลจาก เงิน สุขภาพ และคนอื่นๆ ทฤษฎีของเพียร์ซแสดงให้เห็นภาพรวมของแรงจูงใจหลายแบบซึ่งมีอิทธิพลในการค้นหาสิ่งที่มีนัยยะต้องการจากแหล่งท่องเที่ยว กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ นักท่องเที่ยวเลือกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมในการท่องเที่ยวตามความต้องการและการแเรงจูงใจของตน

ในการจัดการเรื่องที่พักและสภาพแวดล้อมของโรงแรมเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีแนวทางในการปฏิบัติที่เรียกว่าบัญชี 10 ประการ ดังจะกล่าวถึงข้างล่างนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการสะท้อนความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการต้องการจัดการให้มีขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

บัญชี 10 ประการของโรงแรม

1. เตียงนอนที่สบายในราคางานเหมาสม
2. ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาด
3. อาหารพื้นบ้านง่ายๆแต่ปรุงมาอย่างดี
4. ทิวทัศน์และธรรมชาติของชนบทที่สวยงาม
5. ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ ออาทิ การเยี่ยมชมจุดแสดงสินค้าต่างๆ
7. ร้านค้าทั่วไปและร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก
8. ความบันเทิง ออาทิ ดนตรี การเต้นรำ การแสดงพื้นบ้าน
9. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
10. ความเป็นมิตรและรอยยิ้มของเจ้าของบ้าน

จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในสิ่งต่างๆนั้นไม่อาจแยกออกเป็นสองส่วนที่ต่างกันได้ กล่าวคือความพึงพอใจสามารถวัดออกมาระดับใดเมื่อ นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคาดหวังก่อนการท่องเที่ยว ในขณะที่ความต้องการของนักท่องเที่ยวนั้นก็สามารถวัดออกมาระดับที่ต่างไปจากที่คาดหวังไว้ เช่นนักท่องเที่ยวคนหนึ่งคาดหวังว่าอาหารของโอมสเตย์จะต้องมีรสชาติเผ็ดร้อนแบบพื้นบ้าน แต่เมื่อรับประทานก็พบว่าไม่เผ็ดร้อนอย่างที่คิด ในกรณีนี้นักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจต่ำ ความต้องการของนักท่องเที่ยวคนนี้อยู่ในระดับสูงที่จะให้อาหารโอมสเตย์มีรสชาติเผ็ดร้อนตามที่เขากำหนด

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์และทฤษฎีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และการพึงพาตนเอง มาสรุปรวมไว้ด้วยกันจากนั้นจึงนำไปใช้กับหลักการบัญญัติ 10 ประการของโอมสเตย์ เพื่อจะนำไปกำหนดกรอบการวิจัยผลผลกระทบจากธุรกิจโอมสเตย์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนิภูษา มนีโชติ (2548) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(สพท.) เสนอว่า ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อชุมชนมีชื่อเสียงด้านท่องเที่ยวเกิดการก่อ วันซึ่งที่ดินของนายทุน พร้อมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เกิดความเสื่อ石榴ขอทรัพยากรธรรมชาติของเสียและ สิ่งปฏิกูล ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากชุมชนไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ก็จะเกิดเป็นมลภาวะ ผลกระทบด้านวัฒนธรรม การดัดแปลงวิถีชุมชน ประเพณีวัฒนธรรม มาใช้เพื่อการแสดง ให้นักท่องเที่ยวได้รับชมเป็นจุดขาย โดยปรับระยะเวลาการแสดงให้เหมาะสมกับเวลาของ นักท่องเที่ยว ทำให้ พิธีการใหญ่ๆกปรับย่อให้เหลือสั้นลง ซึ่งข้อดีคือทำให้ได้ออนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมสู่เยาวชน ได้เรียนรู้และสืบท่อไป

ผลกระทบด้านสังคม ผู้ได้รับประโยชน์ และหรือ เข้าถึงทรัพยากร คือชนชั้นนำในชุมชน คือคนที่มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถ และจะเป็นผู้กำหนดเกณฑ์เพื่อให้เกิดมาตรฐาน ที่ทำให้คนระดับกลางหรือล่างในชุมชนขาดโอกาส กลุ่มผู้นำจะไม่ค่อยทำงานสนับสนุนกันและกัน เช่น หากผู้ใหญ่บ้าน/กำนันทำโอมสเตย์ อบต.จะไม่เข้ามาสนับสนุนจึงเกิดช่องว่างระหว่างกลุ่ม ต่างๆในด้านข้อมูลข่าวสารและที่ยืนบนพื้นที่สาธารณะมีเพียงที่มีกระบวนการที่มีกระบวนการที่มีกระบวนการที่มีกระบวนการเพื่อ

สร้างการมีส่วนร่วมหรือชุมชนมีฐานงานอื่นที่เหนี่ยวแน่นเป็นทุนที่สำคัญในการสร้างฐานที่เข้มแข็ง เรื่องการบริหารจัดการ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้จากการท่องเที่ยวขึ้นเป็นรายได้เสริม กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนไทย/ต่างด้าวรายได้จะสูงอยู่ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องที่มีจำนวนไม่มาก จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้ทั้งหมด ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องในชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการมี โอมสเตย์ และการเติบโตของร้านค้าหรือร้านขายของที่ระลึก จะสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจภาพรวมมากกว่าการท่องเที่ยว

จากการประมวลผลกระทบทั้งสี่ด้าน ข้อดังกล่าวพบว่า ทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว หากใช้ประโยชน์ที่ดีจะมีการดูแลรักษาและสร้างกติกาเพื่อการใช้อย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวสร้างโอกาสให้เกิดการอนุรักษ์/ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรมชาติ ท่องถิ่น การจัดการทางวัฒนธรรมมีความจำเป็นและต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อเลือกนำเสนอในลิ้งที่เป็นสาระและสอดคล้องกับวิถีชุมชน

สอดคล้องกับแนวความคิดของอาจารย์ชลิตา รินทร์พรหม (2544) ที่กล่าวว่าผลการศึกษาผลกระทบโอมสเตย์ไทยพบว่า ผลกระทบด้านลิ้งแวดล้อม คือ ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของป่าชายเลน เมื่อชุมชนมีชื่อเสียงเริ่มมีคนภายนอกเข้ามาซื้อที่ดิน การพัฒนาของดินริมตัวลิ้ง เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมากเกินไปในช่วงสงกรานต์ ของเสียที่เกิดขึ้นบางครั้งเกิดจากชุมชนใกล้เคียงไม่ได้ดูแลรักษาลิ้งแวดล้อมกีดส่งผลกระทบต่อหมู่บ้านที่ทำโอมสเตย์ เช่น น้ำเสียที่มีจากชุมชนใกล้เคียงมลภาวะทางเสียงหลายชุมชนจัดการได้ แต่บางชุมชนไม่สามารถจัดการได้ เนื่องจากมีปริมาณนักท่องเที่ยวมากเกินขีดความสามารถในการรองรับ

บริบทบ้านท่าขันทอง

ข้อมูลบริบทของหมู่บ้านท่าขันทอง หมู่ที่ 3

อาจารย์ฤทธิกร เดชาชัย (2552) บ้านท่าขันทอง ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย เป็นหมู่บ้านที่รายล้อมพม่าจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งแรกมีนาคม สวัสดิ์ ใจทาน ได้นำครอบครัวและญาติฯ จาก จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 7 ครอบครัว มาตั้งถิ่นฐานอยู่หลังโรงเรียนบ้านแซว ปี พ.ศ. 2506 ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 พากันย้ายถิ่นจากบ้านแซวมาอยู่ณ ที่ปัจจุบันนี้ มีนายสวัสดิ์ ใจทาน เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ต่อมามีครอบครัวจากอีสานอพยพมาสมทบเรื่อยๆ ในปี พ.ศ. 2511 ได้รับการแต่งตั้งเป็นหมู่บ้าน โดยมี นายเติม สมนึก เป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมาปี พ.ศ. 2524 ได้รับประกาศเป็นหมู่บ้าน อ.พ.ป. และ ปี พ.ศ. 2526 เป็นหมู่บ้าน ปชด.หมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ปัจจุบัน นายเวียง ศรีลาลักษณ์ เป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้รับรางวัลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของอำเภอเชียงแสน และหมู่บ้านเขียวชอุ่น

สภาพทางสังคม หมู่บ้านท่าขันทองมี 210 หลังคาเรือน ทิศตะวันตกติดกับแม่น้ำโขง ทิศตะวันออกติดกับคลองส่งน้ำ ทิศเหนือติดกับหมู่บ้านสวนดอก และทิศใต้ติดกับหมู่บ้านแซว มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 639 คน แยกเป็นชายจำนวน 314 คน เป็นหญิงจำนวน 325 คน โดยมีสถานศึกษา คือ โรงเรียนบ้านท่าขันทอง เปิดสอนระดับประถมศึกษา 1 แห่ง สูงสุดถึง 1 แห่ง มีสถาบันและองค์กรศาสนาคือวัด 1 แห่ง ซึ่งวัดพระศรีมหาบูรพา (วัดป้าท่าขันทอง) หน่วยธุรกิจในเขตหมู่บ้าน มีปั้มน้ำมัน 1 แห่ง ปั้มหลอด 1 แห่ง โรงงานอุตสาหกรรม 1 แห่ง และโรงสีข้าว 2 แห่ง การบริการพื้นฐาน มีประปา 1 แห่ง มีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน และถนนหลักของหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางของ รพช.

คำวัญของหมู่บ้านท่าขันทอง

“ถิ่นรำเชิงกลองยาว ข้าวกล้องสุขภาพ ชาบชีงวัฒนธรรมอีสาน

งานรับเศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงจึงหรือคาว บ้านเช่าโอมสเตย์”

ภาพที่ 3 แผนที่ท่องเที่ยวบ้านแซว

การบริการของชุมชน ประกอบด้วย

- ที่ทำการประชาชนบ้านท่าขันทอง
- สถาบันการเงินชุมชนต้นแบบบ้านท่าขันทอง
- ร้านค้าวิสาหกิจชุมชน
- วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้า-ทอเสื่อ อีสาน
- ศาลาประชาชนบ้านท่าขันทอง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน
- โรงครัวหมู่บ้าน

ข้อมูลวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม ชุมชนบ้านท่าขันทอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ

เกษตรกรรม โดยการปลูกข้าว, ปลูกข้าวโพด ทำสวนส้มโอ มีการรวมกลุ่momทรัพย์เพื่อการผลิต
ดังนี้

- กลุ่มเงินถ้าນ
- กลุ่มข้าวกล้อง
- กลุ่มบริหารจัดการขยายอย่างยั่งยืน (ปั้ยนำอินทรี)
- กลุ่มถอนmomอาหาร(ขนม)
- กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์
- กลุ่มเลี้ยงวัว
- กลุ่มสิ่งทอ
- กลุ่มน้ำประปา
- กลุ่มแม่บ้าน
- กลุ่มเพาะเห็ด
- กลุ่มกลองยา ใช้ชื่อ ขันทองกลองยา

- กลุ่มหนองเรือ
- กลุ่มปั๊ยกemi / เมล็ดพันธุ์
- กลุ่มอาชีวกรรม
- กลุ่มใช้น้ำเพื่อการเกษตร
- กลุ่มจังหวัด
- กลุ่มท่องเที่ยว

ข้อมูลประเพณีและวัฒนธรรม

- บุญข้าวจี จัดในเดือนมีนาคม บริเวณศาลากลางบ้าน
- บุญข้าวโพด จัดหลังเก็บเกี่ยวข้าวข้าวโพด
- บุญบั้งไฟ จัดขึ้นในเดือนเมษายน ช่วงเทศกาลสงกรานต์ บริเวณศาลาหลักบ้าน
- ตักบาตรข้าวเหนียว ทุกวันในตอนเช้า
- บุญกฐิน ช่วงเดือนพฤษภาคม บริเวณแยกวัดชาตศรีมาลัยบรรพต
- ออกพรรษา ช่วงเดือนตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง ช่วงเดือนพฤษภาคม

ประธานโสมสเตย์บ้านท่าขันทอง นายเสถียร บุญปก

รองประธานฯ นายวิรัตน์ วิเวกวิน

เลขานุการ นางบังอร ไชยสาร

เหรัญญิก นางประกอบเกียรติ แสงชาติ

ประชาสัมพันธ์ (กรรมการ) นางสาวบุญโสม วงศ์ศรีแก้ว

รายงานสมาชิกโสมสเตย์บ้านท่าขันทอง หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน

จังหวัดเชียงราย

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่
1	นายบริบูรณ์ อินทรพรหมมา	79 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
2	นายสวัสดิ์ ศรีโสดา	67 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
3	นางทองม้วน สมนึก	89 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
4	นางไพรารณ พูลสวัสดิ์	48 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
5	นางสาวนิษฐา อาจศัตtru	117 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
6	นายทองคำ แก้ววงศ์	40 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

7	นางประกอบเกียรติ แสงชาติ	44 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
8	นางสรรสิน บุญปัก	32 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
9	นายทองอินทร์ สมนึก	95 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
10	นางสาวส่วน สีลารักษ์	52 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
11	นางบาง สารบรรณ	12 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
12	นางสมจิต ชมจุนจัง	211 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
13	นายวิรัตน์ วิเวกwin	46 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
14	นางสุนิน สายศรี	105 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
15	นางสี ศรีลารักษ์	41 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
16	นางสาวนุญโญม วงศ์ศรีแก้ว	12 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
17	นางมอน อนุภาพ	6 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

18	นางสุบรรณ์ สาสุนันท์	144 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
19	นางพรรษี สมนึก	5 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
20	นางสาวไปรายา โคงรปัญญา	94 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
21	นางสังคม เคนชณกุ	78 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
22	นายปกรณ์ ศรีลารักษ์	126 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
23	นายกำจัด ศรีโสดา	103 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ระเบียบปฏิบัติของโอมสเตย์บ้านท่าขันทอง

หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

1. การเข้ามาสู่โอมสเตย์บ้านท่าขันทอง มีระเบียบดังนี้

- 1.1 ติดต่อแจ้งล่วงหน้าให้คณะกรรมการรับทราบก่อนเพื่อเตรียมรับรอง ได้ที่ ประธานกลุ่ม โอมสเตย์ (086-1942647) หรือผ่านองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแซว

1.2 ลงบันทึกการเข้าพักและชำระค่าใช้จ่าย ก่อนเข้าพักอาศัย มีรายละเอียดดังนี้

- ค่าที่พักโอมสเตย์ 100 บาท / คน

- ค่าอาหาร 2 มื้อ (มื้อเย็น+มื้อเช้า) 120 บาท/ คน

- ค่าบำรุงบ้านพัก	80 บาท / คน
- ค่าอาหารขันโตก ชมการแสดงและพิธีบายศรีสู่ขวัญ	100 บาท / คน
- ค่าผู้นำชมกิจกรรมท่องเที่ยว	100 บาท / วัน

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายหัก 10% แบ่งออกเป็น 5% เข้าบำรุงหมู่บ้าน และ 5% เข้ากลุ่ม
จัดการโภมส泰ย์

2. ห้ามน้ำสิ่งเสพติดเข้าสู่ชุมชน(หมู่บ้านปลอดสิ่งเสพติด)
3. ห้ามประพฤติกริยาไม่สมควรบริเวณเสาหลักบ้านของชุมชน
4. ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
5. ไม่ทิ้งขยะบริเวณชุมชน ให้นำไปทิ้งตามจุดที่กำหนดไว้
6. นักท่องเที่ยวจะเข้าชมกิจกรรมทางการเกษตรของชุมชน ต้องมีคนของชุมชนเป็น
ผู้นำเที่ยว

การบริหารจัดการรายได้จะกระจายสู่ชุมชนจากกิจกรรมการนำชมกลุ่มการเกษตร ดังนี้

- กลุ่มข้าวกล้อง
- กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าทอ(อีสาان)
- กลุ่มผู้เลี้ยงจิงหรีด
- กลุ่มอาหารพื้นบ้าน

** หมายเหตุ การจัดสรรงray ได้ จะจัดสรรให้แก่การพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

กลุ่มข้าวกล้อง

กลุ่มข้าวกล้องมีความเป็นมาคือ ตอนแรกนั้นมีการรวมกลุ่มกันภายในหมู่บ้านและมีการ
รวมหุ้นเพื่อลงทุน แต่เนื่องจากขาดการตลาดและการประชาสัมพันธ์ซึ่ง ณ ขณะนั้นยังไม่มีการ
ประกอบธุรกิจโภมส泰ย์ กลุ่มข้าวกล้องจึงไม่ได้มีหน่วยงานใดให้ความสนใจมากนัก ต่อมาทาง
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแซว ได้เล็งเห็นถึงแนวทางการสร้างรายได้และอาชีพเสริมให้กับ

ชุมชน จึงได้ให้การสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์คือเครื่องสีขาวและให้มีการประชาสัมพันธ์ข้าม
ตำบลมากยิ่งขึ้น

สถานที่ผลิตข้าวกล้องของกลุ่มข้าวกล้อง ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแซว อำเภอ
เชียงแสน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นบ้านของ คุณ ไพรวัลย์ พูลสวัสดิ์ หนึ่งในสมาชิกกลุ่มน้ำรักโภคสมส
เตย ซึ่งกลุ่มข้าวกล้องนี้มีความเป็นมาสืบเนื่องมาจากการแหนบทุกภูมิเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีมี
การจัดสถานที่และอุปกรณ์ในการใช้ผลิตข้าวกล้อง โดยมีโรงดักข้าวที่จัดทำเป็นพิเศษ เพื่อใช้ใน
การลดความชื้นของข้าวเปลือก และรวมไปถึงการลดความชื้นของสมุนไพรที่จะมาเป็นหนึ่งใน
วัตถุคุณใช้ทำลูกประศนอีกด้วย วิธีการทำข้าวกล้องเพื่อบรรจุผลิตภัณฑ์นั้น มีวิธีและกระบวนการ
ในการบรรจุและการเก็บรักษา โดยผลิตภัณฑ์ของกลุ่มข้าวกล้องนั้น ได้รับการยกระดับคุณภาพและ
มาตรฐานในปี 2552 เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับ 3 ดาว ส่วนใหญ่ผลิตภัณฑ์จะถูก^๑
จำหน่ายเป็นของที่ระลึก และส่วนหนึ่งถูกนำมาประกอบอาหารเพื่อให้บริการกับนักท่องเที่ยวที่มา
พักและอาศัยในหมู่บ้านโภคสมสเตรย์อีกด้วย ถือเป็นการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม สินค้า และ
ผลิตภัณฑ์ไปในตัวของสินค้าอีกด้วย

กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าทอ(อีสาน)

กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าทอ(อีสาน) แรกสุดเกิดจาก นักศึกษากลุ่มการศึกษานอก
โรงเรียน เริ่มนีการจัดทำการทดลองผ้าที่บ้านของตนเอง ภายในครอบครัวซึ่งเป็นวัฒนธรรมอีสานที่สืบ
ทอดกันมาตั้งแต่อดีตแล้ว ต่อมานีองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เล็งเห็นถึงผลประโยชน์ในอนาคต
ที่จะได้รับ จึงเข้ามามีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุน โดยการจัดหาวิทยากรมาสอนทอผ้าและ
วิธีการแปรรูปที่สมบูรณ์แบบและได้มาตรฐาน

สถานที่ในการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าทออีสานคือ บริเวณศาลาประชาคม
หมู่บ้าน ตั้งอยู่ใจกลางของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการรวมตัวและรวมกลุ่มเพื่อปรึกษาถกเถียง
และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ กลุ่มผลิตผ้าทอนั้นจะมีการผลิตและเปิดจำหน่ายเป็นของที่ระลึก ที่ ร้านค้า
วิสาหกิจชุมชน ในกรณีที่มีกลุ่มนักท่องเที่ยวมาพักในโภคสมสเตรย์ และมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้มี

การจัดทำหน่วยสินค้าที่ระลึกให้มีตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เช่น การนำผ้าไนลอนมาทำกล่องกระดาษทิชชู เป็นต้น

กลุ่มผู้เลี้ยงจิงหรีด

กลุ่มผู้เลี้ยงจิงหรีดนั้นมีกระจัดกระจาดเป็นกลุ่ม ๆ เป็นหลังคาเรือน ประวัติความเป็นมาของกลุ่มผู้เลี้ยงจิงหรีดนั้น ตอนแรก องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการไปศึกษาดูงานที่จังหวัดขอนแก่น และแอบภาคอีสาน และเลือกหันถึงแนวทางการสร้างอาชีพในอนาคต จึงทำการศึกษาและขอเชื้อพันธุ์ หรือไข่จิงหรีด มา 2 ลิตร นำมาทดลองเลี้ยง ส่วนทางองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ และอุปกรณ์ ต่อมาเมื่อการประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจ ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์เผยแพร่ให้กับผู้ที่มาศึกษาดูงานในหมู่บ้าน โดยอาหารหลักของจิงหรีดคือ การนำเอาพืชผักสวนครัวที่ปลูกอยู่แล้วในครัวเรือนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต่อมาพอกิจลักษณะออกไปจำหน่ายกีรตตุนให้จิงหรีดมีตัวที่ใหญ่ขึ้น โดยการนำเอาฟักทองสุกมาผ่าให้กินร่วมกันกับข้าวโพดต้มสุก

กลุ่มผู้เลี้ยงโโค

กลุ่มผู้เลี้ยงโคนั้น ได้มีการจัดตั้งขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์ที่มีจุดประสงค์เดียวกันคือ ถ้าเกิดการเลี้ยงโโคเมื่อมีปัญหาแล้วจะมีการรวมตัวของสมาชิกในกลุ่มร่วมกันถอดเลี้ยงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำໄไปแก้ไข เช่น กรณีเกิดโรคระบาดในสัตว์ใหญ่ กลุ่มผู้เลี้ยงโโคต้องมีการตื่นตัวเพื่อป้องกันโรค เป็นต้น โดยกลุ่มผู้เลี้ยงโคนั้น จะมีการรวมตัวกันของผู้เลี้ยงโconนแต่ละหลังคาเรือน แต่มีการจัดตั้งกลุ่มนี้เพื่อการร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ และการช่วยกันแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเท่านั้น ส่วนปัญหาหลักของกลุ่มผู้เลี้ยงโโค คือ ปัจจุบัน ยังไม่ค่อยมีตลาดในการรองรับเท่าไอนัก ส่วนพันธุ์ของโโคที่นำมาเลี้ยงนั้นสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

1. โโคพันธุ์เนื้อ
2. โโคพันธุ์พื้นบ้าน

โโคพันธุ์พื้นบ้าน เกิดขึ้นมาโดยจะมีการนำโโคพ่อพันธุ์ ซึ่งมีสารเลือดของ อินคู – บรากิล

มาเป็นพ่อพันธุ์ในการผสมพันธุ์เพื่อขยายพันธุ์ วัตถุประสงค์หลักในการผสมพันธุ์ คือ การได้ลูกโค ที่มีขนาดของร่างกายที่ใหญ่โตขึ้น มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับโโคพันธ์พื้นบ้านธรรมชาติ

โโคพันธุ์เนื้อ มีลักษณะที่ลำตัวมีสีขาว เป็นสายพันธุ์กำแพงแสน ซึ่งมีการผสมพันธุ์กัน ระหว่าง พันธุ์ ชาโยเลย์ – นาธาน – และพันธุ์พื้นเมือง โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการผสม ข้ามพันธุ์คือ ได้โคที่ตัวใหญ่ขึ้น และมีกล้ามเนื้อที่มากขึ้น สามารถขายได้ราคาดีกว่าโโคพันธุ์ พื้นบ้านธรรมชาติ

กลุ่มผู้เลี้ยงกบ

กลุ่มผู้เลี้ยงกบมีความเป็นมาคือ ทางอำเภอเชียงแสน ได้มีการศึกษาความเป็นไปได้และ ข้อมูลทั่วไปในเชิงเกณฑ์ของชุมชนบ้านท่าขันทอง ได้ตระหนักรถึงเรื่องของการกระจายรายได้สู่ ชุมชนและการสร้างอาชีพให้กับชุมชน จึงมีการอบรมและให้ความรู้แก่ชุมชน ล้วนทาง อำเภอเชียงแสน ได้มีการสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์ คือห้อซีเมนต์ และมีการลงทุนโดยการนำ พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์มาแจกแก่ชาวภูที่สนใจประกอบอาชีพเลี้ยงกบในครั้งแรก ต่อมากลับบ้านมี การเพาะพันธุ์และขยายขัดตั้งเป็นกลุ่มที่เป็นกิจจะลักษณะอิกครั้ง ในปี พุทธศักราช 2550 มีการแจก พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ให้แก่ลูกสมาชิกและคนที่สนใจภายในหมู่บ้าน

ปัจจุบันมีปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ปัญหาในด้านกำลังคน คือเนื่องจากไม่มีความรู้ ประสบการณ์ และขาดทักษะในการเลี้ยงกบ จึงทำให้ไม่มีการขยายกลุ่มให้เป็นกลุ่มหลัก ๆ ภายในหมู่บ้านได้

กลุ่มผู้เลี้ยงปลาดุกในบ่อพลาสติก

กลุ่มผู้เลี้ยงปลาดุกในบ่อพลาสติก ได้มีการจัดตั้งขึ้นในปี 2550 โดยมี การศึกษานอก โรงเรียนนำໂครวงการมาลง โดยการประสานงานขอวัสดุและอุปกรณ์คือ พลาสติกที่นำมาใช้รองกัน

บ่อ จากการไฟฟ้าเขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดลำปาง และได้รับการสนับสนุนอย่างดี ส่วนในเรื่องของ พันธุ์ปลากดผู้นี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแซว ร่วมกับ ศูนย์การศึกษานาอกรโรงเรียนอำเภอ เชียงแสน ได้ให้การสนับสนุน

นอกจากนี้แล้วยังมีการนำเอาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในกลุ่มอาชีพนี้อีก ด้วย คือ การนำเอา **น้ำปั้ยชีวภาพ** ที่ได้จากการหมักเศษมะพร้าวไม้มาผสมรวมกับกาบนาตาลทำให้ จุลินทรีย์เกิดขึ้นและย่อยสลายเศษผลไม้กลายเป็น **น้ำปั้ยชีวภาพ** ที่มีประโยชน์มาก ในกรณีจะ กล่าวถึงการนำไปใช้กับกลุ่มผู้เลี้ยงปลาดุกในบ่อพลาสติก คือการนำเอา **น้ำปั้ยชีวภาพ** ผสมลงในน้ำ ที่ใช้เลี้ยงปลาดุกลงไปเพื่อให้มีน้ำใส และที่สำคัญ เพื่อให้ปลาดุกที่จะนำมาประกอบอาหารนั้นมีก ลิ้นคาวที่ลดลง หรือไม่มีกลิ้นคาวเลย

ปัญหาที่พบในปัจจุบันคือ ในหน้าแล้งหรือฝนทึ่งช่วง จะไม่มีน้ำมาเปลี่ยนบ่อปลา ขาด แคลนน้ำ ทำให้ต้องเว้นช่วงในการเลี้ยงปลาดุกเช่นกัน

วิธีการกำจัดขยายแบบยั่งยืน

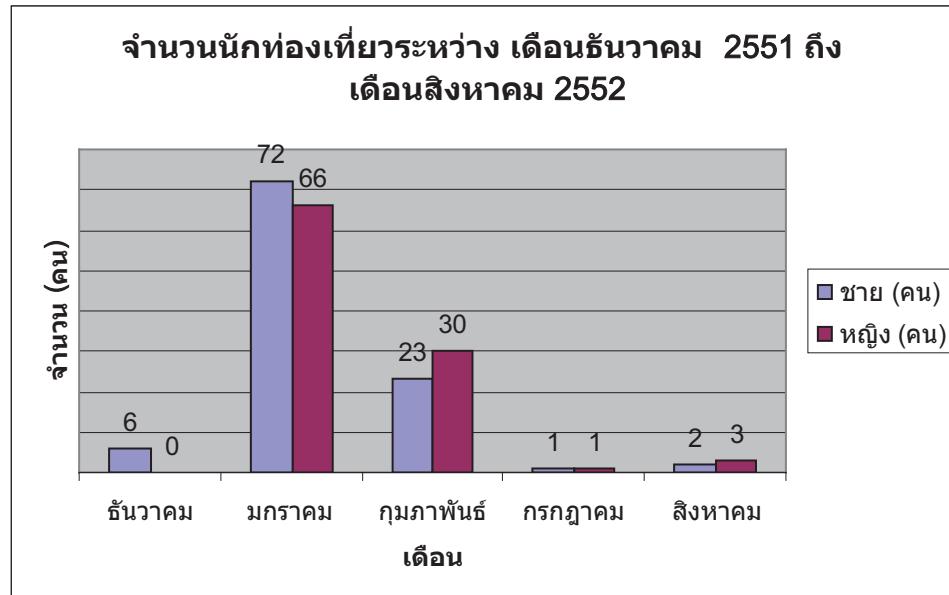
โดยโครงการนี้มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อให้ห้องถังมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการกับระบบการจัดการกับระบบกำจัดขยายฟอย และมลพิษอย่างแท้จริง
2. เพื่อให้ห้องถังมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยายฟอยและมลพิษอย่างเหมาะสม
3. เพื่อให้แกนนำห้องถังมีความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกระบวนการในการ จัดการขยายฟอยและมลพิษ ไปใช้ในการจัดการระบบขยายที่มีอยู่ในห้องถังได้จริง
4. เพื่อให้ห้องถังเกิดกระบวนการกำจัดขยายฟอยและมลพิษที่ยั่งยืน
5. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้มอบหมายภาระหน้าที่ในการ กำกับดูแลการจัดการขยายฟอยและสิ่งปฏิกูล
6. เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการจัดการขยายฟอยและสิ่งปฏิกูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีมาตรฐานเดียวกัน

วิธีการทำน้ำปูยหมักชีวภาพ

1. เศษอาหารที่เหลือต่อมื้อ/ต่อวัน เช่น เศษข้าว แกงเผ็ด แกงจืด ผักทุกชนิด เศษเปลือกผลไม้ เช่น ส้ม ชมพู่ฯลฯ
2. ใส่ปูยแห้ง (โนกานิ) ลงในถัง อัตราส่วน เศษอาหารประมาณ 1 กก. : โนกานิ 1 กำมื้อ
3. ใส่ EM ขยายໂຮຍ หรือ รดให้ทั่ว (ประมาณ 1/4 แก้ว)
4. ทำเช่นนี้สลับกันไปเรื่อยๆ จนเต็มถัง ทิ้งไว้ 7-10 วัน
5. ทำได้ 2-3 วัน เปิดฝาดู จะมีไอน้ำและมีฝ้าขาวๆ คลุม หากทำถูกวิธีจะไม่มีหนองขึ้นเลย
6. มีน้ำสีเหลืองหรือสีส้ม ให้ลูบค่าน้ำด้านล่างของถัง รองน้ำไปใช้ประโยชน์ดังนี้
 - 6.1 นำไปผสมน้ำ 1 ช้อนโต๊ะ : น้ำ 10 ลิตร หรือ น้ำ 1,000 เท่า รดพืชได้
 - 6.2 นำไปใช้เป็นส่วนผสมในน้ำคลองเพื่อทำให้น้ำใส
 - 6.3 นำเอาน้ำปูยชีวภาพ ผสมลงในน้ำที่ใช้เลี้ยงปลาดุกลงไปเพื่อให้มีน้ำใส และที่สำคัญ เพื่อให้ปลาดุกที่จะนำมาประกอบอาหารนั้นมีกลิ่นคาวที่ลดลง หรือมา มีกลิ่นคาวเลых
 - 6.4 ขัดพื้นห้องน้ำ - ส้วม แทนสารเคมี
 - 6.5 ใส่ในโถส้วม ให้ย่อยสลายยาก แก้ปัญหาส้วมเต็ม
 - 6.6 เทในท่อน้ำทึ่งเพื่อดับกลิ่น
7. กากอาหารที่เหลือนำไปฝังหรือคลุกกับดิน เป็นปูยดินก็ได้

ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างเดือน ธ.ค.51 – ส.ค.52

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื่องจากปัจจุบันวิถีการดำรงชีวิตของชาวบ้านส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพราะมีการจัดตั้งกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ และกลุ่มอื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยอาจมีผลกระทบกับทางหมู่บ้านท่าขันทอง ทางกลุ่มนี้จึงได้ศึกษาถึงผลกระทบด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และความคาดหวังของประชากร โดยการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้ที่ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ และผู้ประกอบอาชีพ กลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายจำนวน 50 คน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือข้อมูลที่ได้จากการไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ในประเด็นต่างๆตามที่กลุ่มผู้วิจัยได้ตั้งคำถามขึ้นมาเพื่อศึกษาปัญหาหรือผลกระทบทั้งทางด้านบวก และด้านลบที่พบในการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ และผู้ประกอบธุรกิจของกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยคือ สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ และกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่หมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. สืบยานำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ผลกระทบการประกอบธุรกิจโอมสเต็ย์
2. วิเคราะห์คำาณการวิจัย เพื่อศึกษารายละเอียดในการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดตัวแปร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. ดำเนินการสร้างแบบ สัมภาษณ์โดยสร้างให้ครอบคลุมถึง ผลกระทบในด้านต่างๆ และแนวทางแก้ไขพัฒนา
4. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์
5. นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหา การใช้ภาษา ความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาที่ศึกษาและความหมายสมท้วไปของแบบสัมภาษณ์
6. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
7. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้ว นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่ม ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเต็ย์ และผู้ประกอบอาชีพกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการลงพื้นที่ไปสำรวจจำนวนประชากรที่ประกอบธุรกิจโอมสเต็ย์และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในหมู่บ้านท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ว่ามีทั้งหมดจำนวนเท่าใด แต่ละครอบครัวและกลุ่มต่าง ๆ นั้นมีผลกระทบอย่างไรบ้างต่อการประกอบธุรกิจโอมสเต็ย์ และสัมภาษณ์คนในชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ในด้านต่าง ๆ ที่จะประเมินได้ด้วยรูปแบบสัมภาษณ์ไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ถึงผลการทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบที่มีต่อผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ และประโยชน์ที่ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ รวมไปถึงกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ได้รับ วิธีการบริหารจัดการโอมสเตย์ หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ ผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ มีความคาดหวัง ในอนาคตไว้อย่างไรบ้าง ในการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ การได้รับความร่วมมือจากคนในครอบครัว ความคุ้มค่าในด้านการลงทุน พัฒนาการของผู้ประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ เป็นไปในรูปแบบใด และหมู่บ้านโอมสเตย์มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ใน อำเภอเชียงแสนอย่างไรบ้าง รูปแบบของการประสานงานระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับหมู่บ้านโอมสเตย์เป็นอย่างไรบ้างและมีลักษณะการประสานงานกันอย่างไร

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่ เดือน มิถุนายน พ.ศ.2552 ถึง เดือน กันยายน พ.ศ.2552

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโรมสเตย์ กรณีศึกษา โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบของผู้ประกอบธุรกิจ โรมสเตย์ในหมู่บ้าน ท่าขันทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย และ เพื่อศึกษาถึงความคาดหวังในอนาคตของผู้ประกอบธุรกิจ โรมสเตย์

ตลอดจน เพื่อศึกษาว่าธุรกิจ โรมสเตย์มีส่วนในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและ ประชากรในท้องถิ่นอย่างไรบ้าง โดยการจำแนกตาม อายุ เพศ อาชีพ และกลุ่มสมาชิกต่าง ๆ ใน ภูมิภาค โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง จะเป็นการนำเสนอ และอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่ได้รับ ซึ่งผู้ศึกษาใช้แบบศึกษาผลกระทบ โดย การเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมารวบรวม สำหรับวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติได้ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 30 ปี	3	6
31 – 40 ปี	5	10
41 – 50 ปี	13	26
มากกว่า 50 ปี	29	58
รวม	50	100

จากตารางที่ 1 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 50 คน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ มากกว่า 50 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 26 ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และในช่วงอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	22	44
หญิง	28	56
รวม	50	100

จากตารางที่ 2 พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชายจากผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 50 คน เป็นเพศหญิง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเป็นเพศชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกรรม	38	76
ค้าขาย	5	10
รับจ้างทั่วไป	2	4
รับราชการ	3	6
อื่น ๆ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ)	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 3 พบร่วมกันว่า จากจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ 50 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มากที่สุด 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76 ประกอบอาชีพ ค้าขาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ประกอบอาชีพ รับราชการ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และประกอบอาชีพอื่น ๆ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ) 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามกลุ่มสมาชิก

กลุ่มสมาชิก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่ม โอมสเตย์	12	24
กลุ่ม ข่าวกล้อง	3	6
กลุ่มแพรรูปผลิตภัณฑ์พ้าทอ	5	10
กลุ่มผู้เลี้ยงจิ้งหรีด	5	10
กลุ่มผู้ทำอาหารพื้นบ้าน	3	6
กลุ่มผู้เลี้ยงโโค	3	6
กลุ่มผู้เลี้ยงกบ	1	2
กลุ่มผู้เลี้ยงปลาดุกในบ่อพลาสติก	2	4
กลุ่มผู้ทอเสื่อ	1	2
กลุ่มรักษาความปลอดภัย	1	2
กลุ่momทรัพย์	1	2
กลุ่มทำปุ๋ย	4	8
กลุ่มผู้สูงอายุ	1	2
กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	5	10
กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	1	2
กลุ่มเผยแพร่วัฒนธรรม	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 4 พบร่วมกันที่ต้องแบบสัมภาษณ์จำนวน 50 คน เป็นสมาชิกกลุ่ม โอมสเตย์ มากที่สุด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24 และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงกบ กลุ่มผู้ทอเสื่อ กลุ่มรักษาความปลอดภัย กลุ่momทรัพย์ กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่ม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวนกลุ่มน้อยที่สุด คือกลุ่มละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของการส่งเสริมโอมสเตย์ด้านสิ่งแวดล้อม
คำถามข้อที่ 1 ตอนที่ 2 หลังจากที่ทางหมู่บ้านได้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์แล้ว ภูมิทัศน์ของ
หมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร**

บรรยากาศ โดยรอบๆของหมู่บ้านท่าขันทองก่อนที่จะเข้าร่วมโครงการของกลุ่มโอมสเตย์ นั้นจะไม่มีการพัฒนาฟื้นฟูสักเท่าไหร่ ทั่วบริเวณรอบๆหมู่บ้าน และสถานที่ท่องเที่ยว บริเวณรอบๆหมู่บ้านนั้นยังไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากไม่ค่อยมีการพัฒนาเท่าที่ควรแต่พอ ทางหมู่บ้าน ได้มีการก่อตั้งกลุ่ม โอมสเตย์ขึ้นมาทำให้มีการรักษาระบบนิเวศและส่วนขององค์กรบริหารส่วน ตำบลเข้ามามีส่วน ร่วมในการช่วยพัฒนาฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว และภูมิทัศน์รอบๆหมู่บ้านทำให้ หมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ภูมิทัศน์โดยรอบหมู่บ้านดีขึ้นและสถานที่ท่องเที่ยวก็ กลับมาบานปลายกว่าเดิมมาก และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวกันมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ คุณ สำเนียง อินทรพรมา หนึ่งในผู้ที่เข้าร่วมกลุ่มโอมสเตย์ ถึง ความรู้สึกที่เปลี่ยนไปของภูมิทัศน์โดยรวมของหมู่บ้าน หลังจากที่ได้เกิดการรวมกลุ่มโอมสเตย์ ขึ้นมาโดย คุณ สำเนียง ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ หลังจากที่ทาง หมู่บ้าน ได้ตั้งกลุ่ม โอมสเตย์ขึ้นมา หมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ ได้มีการก่อตั้ง โครงการหน้าบ้านหน้าบ้านองค์กรขึ้นมาเพื่อที่จะ ได้ให้ชาวบ้านเกิดการตื่นตัวหัน มาช่วยกันรักษาความสะอาดบ้าน และบริเวณรอบๆหมู่บ้าน และมีการรณรงค์ การจัดบ้านให้ถูกสุขลักษณะ โดยเฉพาะการทำความสะอาด 3 ห้อง คือ ห้องนอน ห้องน้ำ และห้องครัว ให้มีความสะอาดและถูกสุขลักษณะ เพื่อที่จะ ได้ เป็นตัวอย่างของบ้านที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม โอมสเตย์อีกด้วย และที่สำคัญคือ ได้ช่วยกันฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญให้กลับมาบานปลายกว่าเดิมไปสักพัก อีกครั้ง และนอกจากนี้ ชาวบ้านยัง ได้ช่วยกันปลูกดอกไม้ต้นไม้ไว้ตามบริเวณรอบบ้าน อีกด้วย ” คุณสำเนียงกล่าว

จากการที่ได้เกิดการก่อตั้งกลุ่ม โอมสเตย์ ขึ้นมาบ้านนี้เห็นได้ว่า ภูมิทัศน์ภายในบ้านและ รอบๆหมู่บ้านท่าขันทองเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ขึ้นกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด หมู่บ้านมี ความเจริญขึ้น มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น สุขภาพอนามัยดีขึ้นทำให้คุณภาพการใช้ชีวิตและ การดำรงชีวิตของชาวบ้านถูกยก ระดับขึ้นไปในทางที่ดีขึ้นจากเดิม เนื่องจากหมู่บ้านมีภูมิทัศน์ที่ดี และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าที่ยวเพิ่มขึ้นอีกหลายที่ และที่สำคัญคือชาวบ้านมีการตื่นตัวในการที่ จะช่วยกันพัฒนาเพื่อให้หมู่บ้านเกิดความเจริญมากยิ่งขึ้น

คำถามข้อที่ 2 ตอนที่ 2 ท่านมีความรู้สึกอย่างไรที่บรรยายศาสโดยรอบนั้นเปลี่ยนแปลงไปท่านคิดว่าดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

ก่อนที่ทางหมู่บ้านท่าขันทองจะเกิดการรวมกลุ่มของธุรกิจโอมสเตตชื่นนานั้น ภายในหมู่บ้านยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากเท่าไหร่นัก เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นคนเก่าแก่ ไม่ค่อยยอมรับวัฒนธรรมใหม่ๆ เท่าที่ควร แต่พอเกิดการรวมกลุ่มก่อตั้งกลุ่มโอมสเตตชื่นมาเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในหมู่บ้านไปในทางที่ดีขึ้น ได้เกิดการก่อตั้งกลุ่มต่างๆ ตามมาอย่างมาก เช่น กลุ่มของการทอผ้าพื้นเมือง กลุ่มของการเลี้ยงจิงหรีด ซึ่งพากกลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากการประกอบโอมสเตต ทำให้ชาวเกิดรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้หมู่บ้านมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปมากขึ้น

จากการที่ผู้วัยได้สู่บุคคลตัวอย่าง และได้ทำการสัมภาษณ์ คุณปราณี มั่นหมาย ซึ่งเป็นชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการจัดตั้งโอมสเตต ให้ความเห็นว่า “ปัจจุบันหลังจากที่มีการสร้างโอมสเตตชื่นภายในหมู่บ้านท่าขันทอง บรรยายศาสโดยรอบมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด โดยพื้นที่ก่อนจัดสร้างโอมสเตตนั้น ส่วนใหญ่ชาวบ้านในพื้นที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม บรรยายศาสเต็มไปด้วยห้องทุ่งนา แต่ปัจจุบันมีอีกหลายแห่งที่สร้างเป็นโอมสเตตทำให้บรรยายศาสโดยรอบเหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวที่ไฟหัวใจส่วนและต้องการสัมผัสถกัน ธรรมชาติอย่างแท้จริง โดยทางผู้บริหารก่อตั้งโอมสเตตชื่นก็ยังคงความเป็นธรรมชาติเดิมมากที่สุด มิได้ดัดแปลง เพื่อให้ลิ่งแวดล้อมในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะรีสอร์ท แต่ คงไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถกันธรรมชาติและภูมิทัศน์ รวมถึงชนบทที่นี่ ความเป็นอยู่ของชาวบ้านในท้องถิ่น และประโยชน์ที่ได้จากโอมสเตต ชาวบ้านทำรายได้จากการท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้น เช่นการขายของพื้นเมือง ได้แก่ผ้าทอและหัตถกรรมต่างๆ ชาวบ้านมีการพัฒนาตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกับทางองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักมากขึ้น ใน จ.เชียงราย ”คุณปราณีกล่าว

ชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ในจังหวัด นอกจากราชการที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ จากทางราชการแล้ว ทางกลุ่มผู้นำชุมชนและหมู่บ้าน จะต้องช่วยกันบริหารและหารือเพื่อสร้างให้ชุมชนหมู่บ้านให้มีความสมัครสมานสามัคคี โดยผู้นำชุมชนทำการจัดตั้งโครงการต่างๆ และประยุกต์ลิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ดังเช่นกลุ่มธุรกิจโอมสเตต ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เดิมคือพื้นที่เกษตรกรรม เปลี่ยนมาเป็นท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสรธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาฝีมือหัตถกรรมในหมู่บ้านชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้จากการขายสินค้าหัตถกรรมซึ่งเป็นผลผลิตที่ได้จากการนักท่องเที่ยว

คำถาม ข้อที่ 3 ตอนที่ 2 ทางหนูบ้านมีขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นหลังจากการประกอบธุรกิจ โอดี้สต์ หรือไม่ถ้ามีเพิ่มขึ้นจากเดิมมากน้อยเพียงใดและหนูบ้านมีวิธีในการกำจัดขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

จากปัญหาที่ผู้ทำการวิจัยได้เข้าไปสำรวจเกี่ยวกับขยะที่เกิดขึ้นหลังจากการทำโอดี้สต์ ซึ่งแต่เดิมชาวบ้านที่ให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างๆ ยังไม่มีความรู้ในการกำจัดขยะที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษมาโดยตลอด ทั้งส่งกลิ่นเหม็น โดยชาวบ้านใช้วิธีการกำจัดด้วยวิธีเผาทำลาย ซึ่งจะส่งผลให้หน้าดินบริเวณที่เผาจะถูกทำลาย และก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ ซึ่งทางหน่วยงานส่วนราชการห้องดินได้เข้าไปบ่อนรุมให้ความรู้แก่ชาวบ้านและชุมชน ด้วยการบอกวิธีแยกขยะ ออกเป็นกลุ่ม ก็จะมี ในส่วนที่สามารถนำมา รีไซค์เกลได้ หรือนำมาหมักทำเป็นปุ๋ยชีวภาพ และได้มอบถังแยกขยะให้กับหนูบ้าน ซึ่งชาวบ้านได้ความรู้พร้อมทั้งได้ตอบรับความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากการที่ผู้ทำการวิจัยได้สุ่มตัวอย่างบุคคลในห้องดิน และได้สัมภาษณ์ คุณสมบุญ พาหะ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ยอมรับว่าพอชุมชนที่แต่เดิมประกอบอาชีพเกษตรกรรมนั้น ปัญหาเกี่ยวกับลิ่งแวดล้อมเป็นพิษมีน้อย สืบเนื่องจากไม่มีคนด่างถังหมักหรือผู้คนมากนัก แต่พอมีธุรกิจ โอดี้สต์เกิดขึ้นในชุมชน ยอมรับว่ามีรายได้กระจายสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ส่วนปัญหาที่พบก็จะเป็นปัญหาที่นักท่องเที่ยว帶來บางพากกิจทางชุมชนชัตติ บางพากกิจทำลายธรรมชาติทั้งที่รู้และไม่รู้บ้าง เช่นบางพากกิจตัดไม้มากก่อกองไฟ ทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง ซึ่งหลังจากที่องค์กรบริหารส่วนตำบลได้จัดอบรมความรู้ให้กับชาวบ้านในการจำแนกขยะ ก็นับว่ามีประโยชน์อย่างมาก และลดปริมาณการเกิดมลภาวะ ไปได้เยอะ เนื่องจากการจำแนกขยะออกเป็นส่วนสามารถแยกประเภทเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ ต่อไปได้ โดยจะมีการฝังกลบก็จะนำไปหมักเพื่อทำปุ๋ยชีวภาพ รวมถึงทำป้ายรณรงค์ภายในโอดี้สต์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมในห้องที่อีกด้วย

การทำธุรกิจต่างๆ ทั้งโอดี้สต์ และงานการให้บริการอื่นๆ ควรดำเนินสิ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคคลและองค์กร เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมถือเป็นปัญหาหลักใหญ่ที่ทุกฝ่ายต้องเร่งแก้ไขและช่วยกันปลูกจิตสำนึกรักษา ควรช่วยกันรณรงค์ และให้ความรู้ ร่วมไปถึงการเร่งฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมมากที่สุด

**ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของการส่งเสริมโสมสเตย์ทางด้านวัฒนธรรม
คำถามข้อที่ 1 ตอนที่ 3 ทำน้ำวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวในด้านใดบ้าง และอย่างไร**

ประเพณีของชาวอีสานมีความหลากหลายและมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น ประเพณีส่วนใหญ่จะเกิดจากความเชื่อ ค่านิยม และสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น และอิทธิพลของศาสนาที่มีต่อคนในท้องถิ่น ประเพณีต่างๆ ก็จัดขึ้นเพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจในการประกอบอาชีพและเพื่อถ่ายทอดแนวความคิด ค่านิยมที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ จังหวัดยโสธร เกิดจากการที่คนในท้องถิ่นนี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร เชื่อว่าการบุญบั้งไฟจะทำให้พญาเคนคลบันดาลให้ฟันตกต้องตามกฎหมาย ประเพณีไหลเรือไฟ จังหวัดนครพนม เพราะจังหวัดนี้ติดแม่น้ำโขงและใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขงมาตลอด จึงอยากขอบคุณพระแม่คงคาประจำลำน้ำโขงที่ได้ให้ความอุดมสมบูรณ์แก่สังคมริมฝั่งโขง ดังนั้นจึงจัดประเพณีไหลเรือไฟขึ้นมา

คุณประกอบเกียรติ กล่าวว่า “ในหมู่บ้านท่าขันทองแห่งนี้ เป็นหมู่บ้านโสมสเตย์ ซึ่งได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบของวัฒนธรรมของภาคอีสาน โดยจะผสมผสานวัฒนธรรมภาคเหนือเล็กน้อยเพื่อความสมดุลของคนในพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการกิน ทางหมู่บ้านได้จะทำกับข้าวโดยในรูปแบบของคนอีสาน โดยแท้จริงไม่ว่าจะเป็นส้มตำ แกงต่างๆ วัฒนธรรมการแต่งตัวทางหมู่บ้านจะใช้ผ้าโทในแบบอีสาน ทั้งผ้าไหมและผ้าฝ้าย จะใช้การห่อแบบอีสานจะเผยแพร่โดยการให้เป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว หรือแบบบูรป้าไปใช้ในแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผ้าเช็ดหน้า ผ้าห่ม ผ้าชีฟฟ์ ที่ใส่ทิชชู หมอน ชุดนักแสดง และวัฒนธรรมการดำรงชีวิตในประจำวันก็จะมี การตอนรับแบบเป็นกันเอง มีการแสดงกลองยาวต้อนรับทักษ่องเที่ยวที่มาเป็นกุญแจที่มีจำนวนมาก มีการบายศรีสู่ข้าวเพื่อให้กำลังใจแก่นักท่องเที่ยว การทำบุญตักบาตรตอนเข้า มีการแสดงของภาคอีสานต้อนรับนักท่องเที่ยวก็คือ การฟ้อน รำชัง หม้อแคน หม้อรำ และยังมีวัฒนธรรมบังไฟพญานาคซึ่งทางหมู่บ้านได้เริ่มจัดตั้งเมื่อไม่นานมีอย่างทางหมู่บ้านก็พยาบาลที่จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชาวอีสานในอยุ่ไปได้นานจากรุ่นปู่ย่าตายาย ไปสู่รุ่นลูกหลานถ่ายทอดกัน ไปเรื่อยๆ และพยาบาลหาประเพณีของภาคอีสานมาจัดตั้งขึ้นอยู่เรื่อยๆ เสมือนมา”

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าชาวภาคอีสานเป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และวัฒนธรรมต่างๆ ก็มีความแตกต่างกันตามแต่ละท้องถิ่นและแตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ ของไทย อย่างเห็นได้ชัด ทั้งวัฒนธรรมทางด้านการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนา ซึ่งเราสามารถสังเกตรูปแบบวัฒนธรรมที่ดึงมาจากชาวอีสานผ่านทางประเพณีต่างๆ ที่ชาวอีสานจัดขึ้น

ซึ่งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมอีสานได้เป็นอย่างดี แม้ว่าจะไปที่ใดพากເກົ່າກີຈະຮັກມາວັດນຫຮຣນຂອງຕຸນໄວ້ ซึ่งเป็นสิ่งທີ່ນ່າເອາເປັນແບນອ່າງເປັນອ່າງຍິ່ງ

คำตามข้อที่ 2 ตอนที่ 3 ผลกระทบในด้านวัฒนธรรมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจโอมสเตย์มีอะไรบ้าง

วัฒนธรรมหมายถึงการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มนหนึ่งที่แสดงออกถึงความ เจริญของ งาน ความเป็นระเบียบร้อย ความกลมเกลียว ความก้าวหน้า และศีลธรรมของ ประชาชน วัฒนธรรม มี ความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในความคิด และ การกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มนหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างและเปลี่ยนแปลงตัวเอง การจัดระเบียบตลอดจนความเชื่อ ความ นิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการควบคุม และใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ ซึ่งมาจากการดัก ของบรรพชนทั้งสิ้น หมู่บ้านท่าขันทอง เป็นหมู่บ้านที่มีการพัฒนาหมู่บ้านในหลายรูปแบบ ไม่ว่า จะเป็นกลุ่มโอมสเตย์ กลุ่มอาชีพอิสระต่างๆ ในหมู่บ้าน การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง และ การทำการเกษตร แบบพอเพียง ซึ่งล้วนมาจาก เป็นวัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นอยู่ของชาว อีสานอย่างแท้จริง โดยมารับรับบูรุษของตนเองที่ถ่ายทอดและสืบท่องกันมาอย่างช้านาน

คุณลุงเสียงมากล่าวว่า “เมื่อมีการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ขึ้นแล้ว ทางหมู่บ้านได้ ประชุมแล้วพูดคุยกันเรียบร้อยและมีข้อตกลงร่วมกันเป็นอย่างดี จึงทำให้ประชาชนในหมู่บ้าน เข้าใจซึ่งกันและกัน จึงไม่มีปัญหาร้ายแรงเกิดขึ้นและผลกระทบวัฒนธรรมความเป็นอยู่จึงไม่มี ผลกระทบในด้านเดียว ประชาชนในหมู่บ้านส่วนมากชื่นชอบเป็นอย่างมาก เพราะมีผลกระทบ ในทางที่ดี คือ มีการพัฒนาวัฒนธรรมในทางที่ดี มีการฟ้อนรำ สอนการฟ้อนรำให้แก่เยาวชนรุ่น หลัง เพื่อปลูกฝังความเป็นอีสานแก่เยาวชนรุ่นใหม่ให้เห็นคุณค่าแห่งคนอีสาน มีการสอนแทรก ความเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้านของคนอีสาน โดยมีตัวอย่างที่สามารถสะท้อนถึง ความสนุกสนานการละเล่นทั้งคนตระหง่านและนาฏศิลป์ ใช้การเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลานับเป็นการ ขับที่ช่วยสร้างเสริมสุขภาพร่างกายหรือเป็นการออกกำลังกายอย่าง ให้เด็กและเยาวชนได้ให้ ความสำคัญ เห็นคุณค่าและร่วมกันอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ให้คงอยู่ได้ราบนานเท่านาน ขณะที่สถานศึกษาควรมีหลักสูตรศิลปะท้องถิ่น เพื่อสร้างความ ตระหนักให้กับเด็กสมัยใหม่ได้เชื่อมชั้นเรียนสู่ภายนอก ให้เด็กและเยาวชนได้รับความ ตื่นเต้นสนับสนุนร่วมกันในการทำกิจกรรม ซึ่งเสริมรายได้ให้แก่เยาวชน เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมของ ตนเอง ทุกคนในหมู่บ้านร่วมมือกันในการทำกิจกรรมของหมู่บ้านเป็นการสร้างความสามัคคี

ภายในหมู่บ้าน สร้างสัมพันธ์ใหม่ครีให้แก่คนในแต่ละวัย คนต่างวัย และคนในวัยเดียวกัน ชีวิตความเป็นอยู่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางใดๆ ยังคงเหมือนทุกประการ เคยไปไร่ทำงานก็ทำอยู่เหมือนเดิม ทำการเกษตรก็เหมือนเดิม บางครั้งยังได้ความรู้จากการอบรมให้ความของบุคลากรจากที่อื่น ที่มาเผยแพร่ในแก่กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ และทางกลุ่มยังเผยแพร่ให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านอีกด้วย”

ในการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่ดีกับวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้านเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีความเป็นอยู่ ซึ่งทำให้ทุกคนในหมู่บ้านเกิดความพึงพอใจเป็นรูปแบบการสืบสาน วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่ได้ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่องมา ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่เสีย หรือไม่ดีเป็นอย่างใด

คำถามข้อที่ 3 ตอนที่ 3 นักท่องเที่ยวมีการนำเอาวัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามาระเบิดเปลี่ยนภัยในหมู่บ้านหรือไม่ในด้านใดบ้าง

เมื่อคนต่างถิ่นฐาน ต่างบ้านเกิดเมืองนอน ต่างพ่อต่างแม่ และต่างชนชั้นมาพบปะกันก็เกิดการพูดคุยแลกเปลี่ยนหลาย ๆ ลีส หลาย ๆ อย่างเกิดขึ้น จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เป็นผลตามมาไม่มาก ก็น้อย

คุณราตรีกล่าวว่า “นักท่องเที่ยวส่วนมากที่มาใช้บริการ โอมสเตย์ในหมู่บ้านนี้ ส่วนใหญ่จะไม่ได้นำเอาวัฒนธรรมของตนของมาเผยแพร่ให้แต่จะมาในรูปแบบของการศึกษาดูงานเพื่อเป็นแนวทางและตัวอย่าง ไปพัฒนา โอมสเตย์ของตน หรือนำไปปรับใช้กับธุรกิจของตน ซึ่งจะมาในรูปแบบกลุ่มทัวร์ หรือ หน่วยงานซึ่งมีเป็นจำนวนมากและมาจากแต่ละภาคของประเทศไทย เลยทีเดียว เค้าเลยไม่ได้นำวัฒนธรรมใดมาเผยแพร่ ส่วนใหญ่จะเข้ามาเพื่อสัมผัสนับ วัฒนธรรมห้องถินของหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่ การกิน การดำรงชีวิต และการเกษตร แต่บางกลุ่มทัวร์กลุ่มนหนึ่งก็มีการแสดงมาให้ดูเหมือนกัน เป็นการแสดงเล็กๆ น้อยๆ ที่นำมาแสดงให้ดูเพื่อความบันเทิงและสนุกสนานเป็นการแลกเปลี่ยนที่เล็กน้อยมาก และยังมีนักศึกษาที่เข้ามาดูงานแต่กลุ่มนักศึกษาที่ได้มาร่วมแสดงนาฏศิลป์ให้คนในหมู่บ้านได้ดู ได้ชม ทางหมู่บ้านก็ได้จัดการแสดงต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เป็นมากกลุ่มๆ เมื่อกันเป็นการแสดงพื้นบ้านของชาวอีสาน ซึ่งนักท่องเที่ยวที่ได้มาร่วมแสดงร่วมรับชม และให้รางวัลแก่นักแสดงอีกด้วย จึงทำให้นักแสดงเยาวชนเกิดรายได้ เกิดสัมพันธ์อันดีแก่กัน เป็นการสานสัมพันธ์ทั้งผู้ให้และผู้รับ เสริมสร้างเจตคติที่ดีซึ่งกันและกัน” คุณราตรีกล่าว

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในการแสดงของคนแต่ละอย่างแต่ละงานก็ถือว่าเป็นแลกเปลี่ยน
เหมือนกัน เพราะมีการอวดและ โชว์ศิลปะอันดึงดูดของตนทั้งสิ้น แต่เป็นเพียงการแลกเปลี่ยน
เล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งได้แสดงให้ทุกคนได้เห็น และได้รับชม

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของการส่งเสริมโอมสเตย์ด้านสังคม

คำถามข้อที่ 1 ตอนที่ 4 ทางหมู่บ้านมีการจัดการในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยอย่างไรบ้าง
สุขอนามัยของหมู่บ้านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

การห้องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในประเทศไทยในระยะเริ่มต้น ระหว่าง พ.ศ. 2503 – 2525

พัฒนามาจากการออกแบบค่ายอาสาสมัครของนิสิตนักศึกษาที่เข้าไปในชนบทด้วยอุดมคติที่จะทำ
กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ต่อมาในช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2537 เป็นต้นมาซึ่งเป็นช่วงของการแส
การพัฒนาสิ่งแวดล้อมเป็นผลให้การห้องเที่ยวมีแนวโน้มไปสู่การห้องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โอมสเตย์
ลักษณะนี้ประกอบด้วยบ้านพักชาวบ้านที่มีอยู่เดิมในชุมชนหรือหมู่บ้าน มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่
บางส่วนภายในบ้านให้เป็นที่พักของนักห้องเที่ยวโดยที่เข้าของบ้านยังคงพักอาศัยอยู่ในบ้านของ
ตนอย่างเป็นปกติ โอมสเตย์หมู่บ้านดำเนินกิจกรรมภายใต้แนวคิดในการปฏิบัติต่อแขกผู้ที่เข้ามาพัก
เสมือนแขกที่มาเยือน ไม่ใช่ในฐานะของนักห้องเที่ยว และตระหนักร่วมใจจากการห้องเที่ยวเป็น
เพียงรายได้เสริมจากอาชีพหลักของชุมชน โอมสเตย์หมู่บ้านดำเนินการโดยชุมชนในรูปแบบของ
คณะกรรมการ มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับสมาชิก การเงิน และแนวทางในการดำเนินงานและอื่น ๆ
ซึ่งส่วนใหญ่จะทำเป็นลายลักษณ์อักษร

คุณบริญารณ์ อินทรพรหมา กล่าวว่า “ทางหมู่บ้านได้มีการช่วยกันสอดส่องดูแลเป็นอย่าง
ดีโดยมีการจัดตั้งกลุ่mrรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านขึ้น เช่น กลุ่มตำรวจบ้าน กลุ่มอาสาสมัคร
ป้องกันฝ่ายพลเรือนเพื่อทางานหมู่บ้านอยู่ติดกับชายแดนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลา
ลาซึ่งสามารถที่เรือข้ามแม่น้ำไปยังเมืองท่าน้ำของหมู่บ้านได้และมีการคำนวณแลกเปลี่ยนกัน บาง
ทีก็มีการลักลอบบนสิ่งผิดกฎหมายบ้างเป็นบางครั้ง เพราเหตุนี้คณะกรรมการของหมู่บ้านจึงได้
จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนขึ้นและยังมีตำรวจตรวจสอบชายแดนและกลุ่มของทหาร
ปราบเข้ามาดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับหมู่บ้านอยู่ตลอดจึงไม่ค่อยมีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้น
มากนัก...” คุณบริญารณ์ กล่าว

อย่างไรก็ตามเมื่อมีคนแปลกหน้าเข้ามาพักอาศัยมากจากหมู่บ้านก็จะมีความปลอดภัย
น้อยลงจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาช่วยสอดส่องดูแลอยู่เสมอ
เพื่อให้มีความหลากหลายในการดำรงความยุติธรรมในสังคม และมีการจัดตั้งกลุ่ม หรือ องค์กรใน
ชุมชนขึ้นเพื่อให้ชาวบ้านและนักห้องเที่ยวอยู่แล้วรู้สึกว่ามีความปลอดภัยในชีวิต

คำถามข้อที่ 2 ตอนที่ 4 ท่านคิดว่าการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง

การดำเนินกิจการโอมสเตย์ใช้ต้นทุนที่ชุมชนมีอยู่โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยอื่น ๆ ที่ชุมชนไม่เป็นเจ้าของ กล่าวคือ ใช้บ้านของคนที่มีอยู่แล้วเป็นที่พักของนักท่องเที่ยว เพียงแต่ปรับปรุงและจัดบ้านส่วนไว้สำหรับจัดเป็นที่พักนักท่องเที่ยว ในการจัดดำเนินการที่ยกอาชีวะเหล่านั้นท่องเที่ยวในชุมชน เช่น แหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรม แปลงเกษตรกรรม ป่าชุมชน หรือภูมิประเทศที่เป็นที่ตั้งของชุมชน มีความสวยงามและมีบรรยายกาศที่เงียบสงบตามธรรมชาติ เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วศักยภาพของชุมชนที่จะพัฒนาเป็นโอมสเตย์นั้นมักจะมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งอารcheology แหล่งหัตถกรรม และ หัตถกรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนที่ไม่ไกลจากชุมชนนัก

คุณสุบิน สมนึก กล่าวว่า “ส่วนมากชาวบ้านในหมู่บ้านประกอบอาชีพหลักคือการทำการเกษตรอาชีพ โอมสเตย์ถือเป็นอาชีพเสริมและอย่างให้พัฒนาเป็นอาชีพหลัก โดยมีการนำวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำที่พักโอมสเตย์ หรือความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าให้มีความแปลกใหม่และมีราคาที่สูงขึ้น มีการสนับสนุนด้านต่างๆ เช่น มีงบประมาณสนับสนุนด้านการแสดงเพื่อเผยแพร่ให้กับนักท่องเที่ยว และการประกอบธุรกิจโอมสเตย์นั้นยังทำให้ชาวบ้านและคนในครอบครัวมีความรักความสามัคคีเพิ่มขึ้นมาก จึงทำให้หมู่บ้านมีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวและมีการทำเส้นทางการท่องเที่ยว มีกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีกิจกรรม เช่น การนั่งรถอีซูกิชมทุ่ง กิจกรรมดำเนินการแสดงดนตรี พื้นบ้าน การรับประทานอาหารพร้อมการแสดงล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งสิ้น และยังมีการรวมตัวของกลุ่มต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนาสังคม ความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านให้ดียิ่งขึ้น...” คุณสุบิน กล่าว

ผลกระทบที่ผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้รับนั้นจึงจะมีทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ ไปด้วยในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตประจำวันของครัวเรือนก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ไม่มากก็น้อย เพราะต้องต้อนรับผู้ที่มาเยือนตลอดเวลา ดังนั้นพัฒนาการของการบริการโอมสเตย์จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงร่วมด้วยอย่างสม่ำเสมอทั้งในด้านของการบริการที่พัก และอาหารรวมไปถึงการท่องเที่ยวอีกด้วย

คำถามข้อที่ 3 ตอนที่ 4 ท่านคิดว่าเมื่อเกิดการรวมตัวของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโอมสเตย์ ภายในหมู่บ้าน เกิดผล ดีหรือไม่ดี อย่างไรบ้าง

การดำเนินการ โอมสเตย์เป็นการรวมตัวกันของคนในชุมชนเพื่อการให้บริการ นักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้ทั้งเจ้าของบ้านพักและคนอื่น ๆ ในชุมชนที่มีส่วนในการผลิตสินค้า และให้บริการ เช่น เจ้าของร้านค้าชุมชน ผู้นำที่ยว ผู้ผลิตสินค้าที่ระลึก เจ้าของรถรับจ้าง ประษฐ ชาวบ้าน และผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ในชุมชน

คุณรัฐภรณ์ เข็มเอี้ยม กล่าวว่า “การรวมตัวของผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ทำให้วิถีชีวิต ของชาวบ้านดีขึ้น มีคนรู้จักมากขึ้น มีรายได้เข้าหมู่บ้าน มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำให้คนในหมู่บ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าพักของแขกและยังมีรายได้เสริมในด้านต่างๆ แม้ว่าโดยหลักการ โอมสเตย์จะเป็นกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้เสริม แต่แท้ที่จริงแล้วกลับมีความสำคัญต่ออาชีพหลักของชุมชน กล่าวคือมีการพัฒนาทั้งกระบวนการผลิตและกลยุทธ์การตลาดที่เน้นการตอบสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นการขยายตลาดให้กว้างขึ้น ไปอีกด้วย ส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของอาชีพหลักของชุมชนนั้น ๆ เช่น การทอผ้า ไหม การจักสาน การเกษตรปลูก สารพิษ โอมสเตย์ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน การจัดการเรื่องที่พักอาหาร สภาพแวดล้อม ตลอดจนการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อรับนักท่องเที่ยว นิใช่การจัดการเพื่อนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เจ้าของบ้านและเจ้าของชุมชนนั่นเองจะเป็นผู้ที่อยู่กับมาตรฐานเหล่านั้น นับเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทั้งชุมชนอีกด้วย ... ” คุณรัฐภรณ์ กล่าว

ธุรกิจโอมสเตย์ก็ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากทางภาครัฐอยู่มากทั้งในด้านของการบริหาร และการประชาสัมพันธ์ อย่างที่กล่าวคือธุรกิจนี้เป็นแค่ธุรกิจของชาวบ้านภายใต้พื้นที่ท่านนั้น การบริหารอย่างเป็นระบบต้องใช้ประสบการณ์มากกับการศึกษาและพัฒนา ซึ่งในส่วนนี้ก็คงต้องอาศัยทางภาครัฐเข้ามาร่วมช่วยเหลือที่การบริหาร ธุรกิจนี้ผู้ติดกับธุรกิจ ห้องที่ยว หากมีการประชาสัมพันธ์จากทางภาครัฐ ธุรกิจนี้ก็จะเติบโตได้เป็นอย่างดี รวมทั้งผู้ประกอบการก็จะมีพัฒนาการและความตื่อරือร้นอยู่อย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาที่พักโรงแรมของตนเองและมีรายได้จากการประกอบธุรกิจนี้เป็นรายได้เสริมเพิ่มเติมจากอาชีพหลัก

ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของการส่งเสริมโอมสเตย์ด้านเศรษฐกิจ

คำถามข้อที่ 1 ตอนที่ 5 เมื่อมีการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ขึ้นมาในหมู่บ้านแล้ว ใครได้รับประโยชน์หรือรายได้อีกบ้างนอกจากผู้ประกอบการ โอมสเตย์

เมื่อมีการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ขึ้นมาในหมู่บ้านท่าขันทองแล้ว ทางเศรษฐกิจในหมู่บ้านท่าขันทองก็เกิดผลดีขึ้น มีพวกราชบ้านที่ทำการประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากการ

ประกอบธุรกิจ โอมสเตย์จะทำการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น การเกณฑ์กรรม ปลูกพืชผักสวนครัว และนำผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ในหมู่บ้านผลิตขึ้นมาวางขายในตลาดของหมู่บ้านทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

คุณ สี ศรีลารักษ์ กล่าวว่า “เมื่อมีการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ในหมู่บ้านทางเศรษฐกิจ บ้านท่าขันทองก็แย่ลง เพราะเมื่อก่อนทางหมู่บ้านท่าขันทองไม่ได้ทำโอมสเตย์ก็ไม่ค่อยมีรายได้ เพิ่มขึ้นครอบครัวแต่ละครอบครัวในหมู่บ้านต่างทำการประกอบอาชีพเอง เช่น ทำการเกษตร ทำไร่ ทำการ ทำนา และก็นำไปขายก็ได้เงินมาพอที่จะใช้จ่าย ได้แต่ไม่ค่อยมีเงินเก็บทางหมู่บ้านก็มีการปรึกษากันว่าเห็นหมู่บ้านอื่นเค้าทำโอมสเตย์ภายในหมู่บ้านก็เลยคุยกันว่าเราทำโอมสเตย์ในหมู่บ้านดีไหมทางคนในหมู่บ้านก็จะมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นด้วยก็เลยนำไปเสนอที่องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต) บ้านแซวมีการพัฒนาในหมู่บ้านและลงรายชื่อว่าใครจะทำการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์บ้าง” คุณ สี ศรีลารักษ์ กล่าวทิ้งท้าย

เมื่อมีการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์ขึ้นในหมู่บ้านท่าขันทองแล้วทางชาวบ้านในหมู่บ้าน และละแวกหมู่บ้านก็ได้ประโยชน์ไปด้วย เนื่องจากทางหมู่บ้านก็มีอาชีพของตนเองอยู่แล้วก็เลยมีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ขึ้นมา เช่น กลุ่มผ้าทอประรูป กลุ่มเลี้ยงจิงหรีด กลุ่มเลี้ยงโค กลุ่มอาหารพื้นบ้าน ถ้าเกิดมีแบบมาเข้าพักเป็น常态 ทั่วๆ หรือมีนักศึกษาจากค่ายอาสามาพักทางเจ้าบ้านจะพยายามดูแลให้ดี การดำเนินชีวิตของคนในหมู่บ้านท่าขันทองแต่ละกลุ่มก็มีการนำสินค้าผลิตภัณฑ์มาวางขาย ในตลาดของชุมชนและให้แบบชินมีของที่ระลึกให้แบบซื้อทางชาวในหมู่บ้านท่าขันทองก็มีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นในครอบครัวและในหมู่บ้านเรารอีกด้วย

**คำถามข้อที่ 2 ตอนที่ 5 ธุรกิจ โอมสเตย์มีผลต่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพต่างๆอย่างไร
แต่เดิมยังไม่มีการประกอบธุรกิจ โอมสเตย์เกิดขึ้นทางหมู่บ้านไม่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เลย เพราะมีคนสูงอายุไม่รู้จะทำอะไร ก็ทอดผ้าไว้เรือyanangทีก์นำไปฝากรายในห้องตลาด อื่นๆ บางทีก็นำมาขายในตัวอำเภอเชียงแสนทางอำเภอเชียงแสนทางอำเภอเชียงแสนจะจัดทำการเปิดตลาดนัดใหญ่ทุกวันอาทิตย์ของเดือนทำให้ชาวบ้านทางตำบลบ้านแซวประกอบอาชีพนี้ก็จะนำมาขายที่ในตัวอำเภอเชียงแสน**

คุณ ทวีป คำหอม กล่าวว่า “ถ้าทางหมู่บ้านมีการพัฒนา斐มีการทำผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเพิ่มมากขึ้นก็จะเป็นประโยชน์แก่ชาวบ้านเพิ่มขึ้น เนื่องจากทางหมู่บ้านท่าขันทองได้มีการทำโอมสเตย์ขึ้นมาแล้วเราก็จะนำสินค้าที่เราทำไปวางขายในตลาดของหมู่บ้าน เช่น ทำกระเบื้อง ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดมือ ผ้าทอประรูป พืชผักผลไม้ต่างๆ และมีการสาธิตการทำผลิตภัณฑ์นั้นให้แก่

นักท่องเที่ยวคุณนักท่องเที่ยวอาจเกิดความสนใจในผลิตภัณฑ์และซื้อเป็นของที่ระลึกไปฝากญาติพี่น้อง ของแก่ก็ได้..." คุณ ทวีป คำห้อม กล่าวทิ้งท้าย

กลุ่มอาชีพต่างๆ ในกลุ่มนี้ได้มีการพัฒนาสินค้าให้เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐานโดยมีครูจากกรมพัฒนาฯ มือแรงงาน อำเภอเชียงแสน มาสาธิตการทำผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทางหมู่บ้านไม่มี เช่น การทำกระเบื้า ทำผ้าเช็ดหน้า ทำผ้าเช็ดมือ การแปรรูปผ้าทอให้มีการทอดผ้าเป็นรูปต่างๆ ที่ไม่ซ้ำกัน และตั้งราคาให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นมีราคาขายที่สูงขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

คำถามข้อที่ 3 ตอนที่ 5 ท่านมีความคาดหวังกับธุรกิจโอมสเตย์ในหมู่บ้านของท่านอย่างไรบ้าง

คุณ นุญ โอม วงศ์ศรีแก้ว เป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพอื่นๆ กล่าวว่า

1. อยากมีแหล่งเพาะพันธุ์ของกลุ่มนี้ให้รีดที่กว้างและสะดวกต่อการบริโภคและจัดเป็นโรงเรือนที่สามารถมองหาได้่ายมีเครื่องมือในการเลี้ยงที่ทันสมัย
2. อยากให้ธุรกิจโอมสเตย์เป็นทางการกว่านี้และมีการจัดให้เป็นระบบมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
3. อยากให้มีหน่วยงานต่างๆ ได้ไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ทำให้ผู้คนหรือนักท่องเที่ยวได้รู้จักมากกว่านี้
4. อยากให้มีเจ้าหน้าที่หรือชาวบ้านในหมู่บ้านติดไฟหน้าบ้านทุกหลังかれื่อนและทำถนนทางเข้าหมู่บ้านให้ดีกว่านี้
5. อยากให้มีนักท่องเที่ยวมาพักเยอะๆ และพัฒนาให้ดีกว่านี้เป็นทางการมากกว่านี้
6. อยากให้ทุกหลังคานเรือนทำธุรกิจโอมสเตย์เหมือนกันทั้งหมดหลังคานและมีคันรั้งเยอะๆ มากขึ้น
7. กลุ่มเลี้ยงโค อยากให้มีโรงเรือนสำหรับเลี้ยงโคและมีเครื่องอัดหญ้าให้โค
8. อยากให้ชาวบ้านมีความสามัคคีกันและปรึกษาหารือกันง่ายขึ้น
9. อยากให้มีความสั่งเสริมทุกๆ ด้านให้ดีกว่าเดิม
10. อยากให้มีกลุ่มทอผ้ามาช่วยกันทำผลิตภัณฑ์เพิ่มและอยากได้สถานที่กว้างสามารถทำให้หลายคนไม่มีความแออัดกันในการทำงาน

ทางหมู่บ้านท่าขันทองมีความคาดหวังว่ามีการประกอบธุรกิจโอมสเตย์จะเป็นผลดีต่อกันในหมู่บ้านทุกคนและอยากให้ชาวบ้านทุกคนร่วมมือกันปรับปรุงและพัฒนาโอมสเตย์กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ได้มาตรฐานมากกว่านี้และเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว โอมสเตย์ กรณีศึกษา โอมสเตย์ บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ การศึกษาในเรื่องของผลกระทบที่ผู้ประกอบการ โอมสเตย์ และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ได้รับและมี ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการส่งเสริมการท่องเที่ยวโอมสเตย์ ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบ สัมภาษณ์ดังกล่าว จำนวน 50 ชุด จากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบร่วมกันว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 28 คน คิดเป็น ร้อยละ 56 รองลงมาคือเพศชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ตามลำดับ ส่วนข้อมูลด้านอายุ ผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ที่มีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มี อายุระหว่าง 20-30 ปีน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ส่วนข้อมูลด้านอาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์ อาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพที่ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบมากที่สุด 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76 และอาชีพพนักงานธุรกิจส่วนตัว ที่สุด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านกลุ่มสามารถจัดแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามตาม กลุ่ม โอมสเตย์ เป็นกลุ่มอาชีพที่ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบมากที่สุด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24 และ กลุ่มมองทรัพย์ กลุ่มรักษาความ ปลอดภัย กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้เลี้ยงกบ กลุ่มผู้ท่องเที่ยว และ อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน น้อยที่สุด กลุ่มละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

2.ผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบของผู้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์ในหมู่บ้าน ท่าขัน ทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบด้านบวก หลังจากที่ได้ตั้งกลุ่ม โอมสเตย์ขึ้นมา หมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ ได้มีการก่อตั้ง โครงการหน้าบ้าน นำมูลฝอยมา เพื่อที่จะนำไปใช้ชาร์บ้าน เกิดการตื่นตัวหัน มาช่วยกันรักษาความสะอาดบ้านและบริเวณรอบๆ

หมู่บ้าน และมีการรณรงค์ การจัดบ้านให้ถูกสุขลักษณะ โดยเฉพาะการทำความสะอาด 3 ห้อง คือ ห้องนอน ห้องน้ำ และห้องครัว ให้มีความสะอาดและถูกสุขลักษณะ เพื่อที่จะได้เป็นตัวอย่างของบ้านที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มโอมสเตย์อีกด้วย และที่สำคัญคือ ได้ช่วยกันฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญให้กลับมาน่าเที่ยว_nbsp;ไปสัมผัส อีกครั้ง

ผลกระทบด้านลบ เมื่อมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านทำขันทอง ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านฟื้องฟูเป็นอย่างมาก จึงมีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อการประกอบธุรกิจดังโรงงานตัวอย่าง คือ โรงงานเชียงแสตน ฟู้ด โปรดักส์ ซึ่งเป็นโรงงานดองผักกาดดอง ทำให้เกิดการปล่อยน้ำเสีย ซึ่งส่งกลิ่นเหม็นภายในหมู่บ้าน

ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม

ผลกระทบด้านบวก จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าชาวภาคอีสานเป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และวัฒนธรรมต่างๆ ก็มีความแตกต่างกันตามแต่ละท้องถิ่นและแตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ ของไทยอย่าง เห็นได้ชัด ทั้งวัฒนธรรมทางด้านการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนา ซึ่งเราสามารถสังเกตруปแบบวัฒนธรรมที่ดีงามของชาวอีสานผ่านทางประเพณีต่างๆ ที่ชาวอีสานจัดขึ้นซึ่งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมอีสานได้เป็นอย่างดี แม้ว่าจะไปที่ใดพากเค้าก็จะรักษาวัฒนธรรมของตนไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเอาเป็นแบบอย่างเป็นอย่างยิ่ง

ผลกระทบด้านลบ วัฒนธรรมและประเพณีของชาวบ้านทำขันทองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านลบเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเมื่อเปรียบเทียบกับการที่นักท่องเที่ยวนำเอาวัฒนธรรมต่างถิ่นมาแลกเปลี่ยน ซึ่งผลกระทบในทางด้านลบนี้ก็จะเป็นความกังวลของผู้สูงอายุที่กลัวการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมของตนจะเปลี่ยนแปลงไปเพื่อจากลูกหลาน ได้รับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เท่านั้น

ผลกระทบด้านสังคม

ผลกระทบที่ผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้รับนั้น จะมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ไปด้วยในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือนก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่มากก็น้อย เพราะต้องต้อนรับผู้ที่มาเยือนตลอดเวลา ดังนั้นพัฒนาการของการบริการโอมสเตย์จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงร่วมด้วยอย่างสม่ำเสมอทั้งในด้านของการบริการที่พักและอาหารรวมไปถึงการท่องเที่ยว

ผลกระทบด้านบวก การประกอบธุรกิจโอมสเตย์ทำให้วิถีชีวิตของชาวบ้านดีขึ้น มีคนรู้จักมากขึ้น มีรายได้เข้าหมู่บ้าน มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำให้คนในหมู่บ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าพักของแขกและยังมีรายได้เสริมในด้านต่างๆ แม้ว่าโดยหลักการโอมสเตย์จะเป็นกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้เสริม แต่แท้ที่จริงแล้วกลับมีความสำคัญต่ออาชีพหลักของชุมชน กล่าวคือมีการพัฒนาห้องกระบวนการผลิตและกลยุทธ์การตลาดที่เน้นการตอบสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

อีกทั้งเป็นการขยายตลาดให้กว้างขึ้นไปอีกด้วย ส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของอาชีพหลักของชุมชนนั้น ๆ เช่น การทอผ้าไหม การจักสาน การเกษตรปลอดสารพิษ โภณสเตย์ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน การจัดการเรื่องที่พัก อาหาร สปาแพลล์ฟ์ ตลอดจนการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว มิใช่การจัดการเพื่อนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เจ้าของบ้านและเจ้าของชุมชนนั้นเองจะเป็นผู้ที่อยู่กับมาตรฐานเหล่านั้น นับเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทั้งชุมชน

ผลกระทบด้านลบ กือ เมื่อมีการรวมตัวและการรวมกลุ่มทำอาชีพต่าง ๆ แล้ว การรวมกลุ่มนี้เองจะทำให้เกิดปัญหาในด้านของความขัดแย้ง ความไม่ลงรอยกันของคนในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการจัดสรรรายได้ที่ไม่ทั่วถึง และในเรื่องของงบประมาณต่าง ๆ ทำให้เกิดข้อขัดแย้งและข้อพิพาทขึ้นภายในหมู่บ้าน ซึ่งเมื่อเกิดกรณีเช่นนี้ จะมีการจัดการปัญหาภัยในหมู่บ้านและสร้างความสามัคคีร่วมกันอีกรอบหนึ่ง

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ แต่เดิมยังไม่มีการประกอบธุรกิจโภณสเตย์เกิดขึ้นทางหมู่บ้าน ไม่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เลย เพราะมีคนสูงอายุไม่รู้จะทำอะไร ไร้ทอผ้าไปเรื่อยๆ บางที่ก็นำไปฝ่ากายในท้องตลาดอื่นๆ บางที่ก็นำมาขายในตัวอำเภอเชียงแสน

ผลกระทบด้านบวก

เมื่อมีการประกอบธุรกิจโภณสเตย์ขึ้นในหมู่บ้านท่าขันทองแล้วทางชาวบ้านในหมู่บ้านและละแวกหมู่บ้านก็ได้ประโยชน์ไปด้วย เนื่องจากทางหมู่บ้านก็มีอาชีพของตนเองอยู่แล้วก็เลยมีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ขึ้นมา เช่น กลุ่มผ้าทอแปรรูป กลุ่มเลี้ยงจิงหรีด กลุ่มเลี้ยงโค กลุ่มอาหารพื้นบ้าน ลักษณะมีแบบนาเข้าพักเป็นคณะ ทัวร์ หรือมีนักศึกษาจากค่ายอาสามาพักทางเจ้าบ้านจะพาไปดูวิถีการดำเนินชีวิตของคนในหมู่บ้านท่าขันทองแต่ละกลุ่มก็มีการนำสินค้าผลิตภัณฑ์มาวางขายในตลาดของชุมชนและให้แขกชิน มีของที่ระลึกให้แขกซื้อทางชาวในหมู่บ้านท่าขันทองก็มีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นในครอบครัวและในหมู่บ้าน

ทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว หากมีการใช้ประโยชน์ก็ต้องมีการดูแลรักษาและสร้างกติกาเพื่อการใช้อย่างยั่งยืน ซึ่งการท่องเที่ยวได้สร้างโอกาสให้เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชาติท้องถิ่น การจัดการทางวัฒนธรรมมีความจำเป็นและต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อเลือกนำเสนอในสิ่งที่เป็นสาระและสอดคล้องกับวิถีชุมชน โดยทางสังคมยังพึ่งเห็นในลักษณะมือครายาวสาวดีสาวເອາ จึงควรมีข้อกำหนดหรือมาตรการด้านการบริหารจัดการโภณสเตย์ที่คุณในชุมชนมีความตระหนักและร่วมมือกันสร้างกฎระเบียบ ที่มีการกระจายรายได้อย่างยุติธรรม และการท่องเที่ยวที่เป็นรายได้เสริมและมีส่วนร่วมกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน สร้างรายได้ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ

เมื่อมีการจัดการธุรกิจที่เพื่องฟูแล้วจึงจะมีการลงทุนของนักธุรกิจในเรื่องของกิจการต่าง ๆ เช่น มีการวิเคราะห์ที่ดินเพื่อเปิดร้านอาหาร ร้านขายของ ทำให้เกิดการแย่งชิงกันในด้านของราคา ผลิตภัณฑ์ ทำให้สินค้าต่าง ๆ นั้นมีราคาที่สูงขึ้น และการริเริ่มโครงการธุรกิจต่าง ๆ ขึ้นแล้ว ทำให้ภูมิทัศน์ของหมู่บ้านเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ โอมสเตย์และผู้ประกอบอาชีพกลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ ในหมู่บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย คือ มีความต้องการอย่างจะให้ธุรกิจ โอมสเตย์พัฒนาต่อไปในอนาคต ส่วนความคาดหวังอื่น ๆ ที่ต้องการอย่างให้มีการพัฒนา โอมสเตย์ให้มีมาตรฐานและได้รับการรับรองมาตรฐานจากส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นที่เชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว ทั้งความคาดหวังที่อยากรับใช้บริการ โอมสเตย์ ประชาสัมพันธ์ โอมสเตย์ให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

ส่วนในด้านความคาดหวังของผู้ประกอบอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน มีความคาดหวัง คือ อยากรับใช้มีการพัฒนาตัวสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ได้รับ การยอมรับและได้มาตรฐานเพื่อการที่จะสามารถขึ้นราคาเพื่อนำกำไรมายไปปรับปรุงตัวผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงการนำรายได้ที่ได้เพิ่มมากขึ้นไปจุนเจือค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว และกลุ่มต่าง ๆ มีความคาดหวังที่จะต้องการมีวัสดุและอุปกรณ์ช่วยในการประกอบอาชีพและผลิตสินค้า ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีเครื่องอัดหูญา เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระและต้นทุนในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่น กำลังแรงงานค่าน้ำมันรถ เป็นต้น

อภิปรายผลกระทบศึกษา

การศึกษาวิจัย ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว โอมสเตย์ กรณีศึกษา โอมสเตย์ บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลกระทบศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว โอมสเตย์ กรณีศึกษา โอมสเตย์ บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย พนว่า

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อชุมชนมีชื่อเสียงด้านท่องเที่ยว เกิดการกว้างซื้อที่ดินของนายทุน พร้อมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เกิดความเสื่อมของทรัพยากรธรรมชาติ ของเสียและสิ่งปฏิกูล ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากชุมชนไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ก็จะเกิดเป็นผลกระทบ

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม การดัดแปลงวิถีชุมชน ประเพณีวัฒนธรรม นำไปใช้เพื่อการแสดงให้นักท่องเที่ยวได้รับชมเป็นจุดขาย โดยปรับระยะเวลาการแสดงให้เหมาะสมกับเวลาของ

นักท่องเที่ยว ทำให้ พิธีการไหว้สูกปรับย่อให้เหลือสั้นลง ซึ่งข้อดีคือทำให้ไดอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมสู่เยาวชน ได้เรียนรู้และสืบต่อไป

ผลกระทบด้านสังคม ผู้ได้รับประโยชน์ และหรือ เข้าถึงทรัพยากร คือชนชั้นนำในชุมชน คือคนที่มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถ และจะเป็นผู้กำหนดเกณฑ์เพื่อให้เกิดมาตรฐาน ที่ทำให้คนระดับกลางหรือล่าง ในชุมชนขาดโอกาส กลุ่มผู้นำจะไม่ค่อยทำงานสนับสนุนกันและกัน เช่น หากผู้ใหญ่บ้าน/กำนันทำโอมสเตย์ อบต.จะไม่เข้ามาสนับสนุนจึงเกิดช่องว่างระหว่างกลุ่มต่างๆ ในด้านข้อมูลข่าวสารและที่ยืนบนพื้นที่ สาธารณะ การมีพื้นที่เลี้ยงที่มีกระบวนการการทำงานเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม หรือชุมชนมีฐานงานอื่นที่เหนี่ยวแน่น เป็นทุนที่สำคัญในการสร้างฐานที่เข้มแข็งเรื่องการบริหารจัดการ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้จากการท่องเที่ยวยังเป็นรายได้เสริมกลุ่มนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนไทย/ดูงาน รายได้จะถูกอยู่ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องที่มีจำนวนไม่มากจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้ทั้งหมด ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องในชุมชนได้รับผลประโยชน์จาก การมีโอมสเตย์ และการเติบโตของร้านค้าหรือร้านขายของที่ระลึก จะสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจภาพรวมมากกว่าการท่องเที่ยว

สอดคล้องกับแนวคิดของชนนิกูรา มนีโชติ (2548) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(สพท.) เสนอว่า จากการประมวลผลกระทบทั้งสี่ด้านข้อดังกล่าว

พบว่า ทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว หากใช้ประโยชน์ที่ดีต้องมีการดูแลรักษาและสร้างกติกาเพื่อการใช้อย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวสร้างโอกาสให้เกิดการอนุรักษ์/ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรมชาติท้องถิ่น การจัดการทางวัฒนธรรมมีความจำเป็นและต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อเลือกนำเสนอในสิ่งที่เป็นสาระและสอดคล้องกับวิถีชุมชนตามหลักแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างการกินอยู่อย่างพอเพียง เช่น การปลูกผักปลูกต้นไม้ เพื่อสร้างทรัพยากรที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นและสามารถสร้างเป็นจุดสนใจหรือจุดท่องเที่ยวภายในชุมชน เพื่อการกำหนดพื้นที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายทางเลือกในชุมชน และสอดคล้องกับแนวคิดของอาจารย์ชลิตา รินทร์พรหม (2544) ที่กล่าวว่าผลการศึกษาผลกระทบโอมสเตย์ไทยพบว่า ผลกระทบด้านลั่งแวดล้อม คือ ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของป่าชายเลน เมื่อชุมชนมีชื่อเสียงเริ่มมีคนภายนอกเข้ามาซื้อที่ดิน การพังทลายของดินริมตลิ่ง เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมากเกินไปในช่วงสงกรานต์ ของเสียที่เกิดขึ้นบางครั้งเกิดจากชุมชน ใกล้เคียงไม่ได้ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ก็ส่งผลกระทบต่อหมู่บ้านที่ทำโอมสเตย์ เช่น น้ำเสียที่มีจากชุมชนใกล้เคียงมลภาวะทางเสียงที่เกิดจากโรงงานทำผ้าคาดดองหลายชุมชนจัดการได้ แต่บางชุมชนไม่สามารถจัดการได้ เนื่องจากมีปริมาณนักท่องเที่ยวมากเกินขีดความสามารถในการรองรับ

ผลการศึกษาได้สะท้อนถึงภาพรวมของการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ว่า การท่องเที่ยวเปรียบเสมือนควบสองคม คือ การสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจแก่ชุมชน และท่องเที่ยว ศึกษาดูงาน แต่ในขณะเดียวกัน ได้ถูกมองว่าเป็นกลไกหนึ่งที่เป็นตัวเร่งให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านลบต่อวิถีและรูปแบบในการดำรงชีวิต สังคม ศิลปวัฒนธรรม ของชุมชนในแหล่งศึกษาดูงาน และแหล่งท่องเที่ยว โดยผลกระทบดังกล่าว มีแนวโน้มว่าจะขยายความรุนแรงและครอบคลุมพื้นที่เพิ่มมากขึ้น จนอาจมีผลกระทบต่อระบบการตลาดธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ให้เกิดความเสื่อมถอยและไม่นิยมอีกต่อไป ซึ่งผลการศึกษาระดับนี้ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมาของ ระพีพรัตน ทองห่อ และคณะ (2545 ,หน้า 39) เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่เกิดจากการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดน่าน ว่าการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลกระทบประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของชุมชนที่ขาดเงินมากที่สุด โดยทำให้ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่งสูงมากยิ่งขึ้น ชาวบ้านมีอาชีพใหม่จาก การท่องเที่ยว นอกเหนือจากการประกอบอาชีพการเกษตร สุรีย์ ปัญญาณุพงษ์ (2545 ,หน้า 87-88) เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2530 ,หน้า 53) และวิชัย เทียนน้อย (2540 ,หน้า 5-7) อ้างใน ระพีพรัตน ทองห่อ (อ้างแล้ว) ได้อธิบายถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่นักจากจะส่งผลกระทบในด้านบวกที่เกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของรายได้แล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบในด้านลบ ได้โดย การเกิดการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในชุมชนที่มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ การท่องเที่ยวเท่านั้น นอกจากรายได้ที่เกิดมีการได้เปรียบเสียเปรียบ ด้วยเหตุดังกล่าวเนื่องส่งผลให้ค่าครองชีพของคนในชุมชนที่สูงขึ้น จนมีผลต่อผู้ที่มีรายได้น้อยทำให้เกิดการใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างยากลำบาก

ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงไม่ได้มีผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ในการศึกษาระดับนี้พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวมีผลกระทบที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อสภาพดังกล่าว เช่น กัน แต่จะเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ จนแทนจะไม่รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น นอกจากราการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ที่แวดล้อมเป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชักจูงให้เกิดการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยว จึงเป็นโอกาสเลี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่อาจใช้สตอร์วัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่น รวมทั้งความอ่อนแอกองสังคมและวัฒนธรรมอันเนื่องมาจากภาระของรับวัฒนธรรมและความเจริญของสังคมภายนอก ตลอดจน ขาดความรู้ความเข้าใจถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรม ประเพณีอันเป็นของตนเอง กระแสวัฒนธรรมต่างถิ่นจึงสามารถเข้ามาแทรกแซงและผสมผสานกับสิ่งที่มีอยู่เดิม ได้โดยง่าย ทั้งนี้ ชุมชนส่วนใหญ่ทราบถึงปัญหาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ได้เป็นอย่างดี แต่ทุกคนยังคงต้องการให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง เช่นเดียวกันกับภาครัฐและเอกชนที่มีมองข้าม

ผลกระทบดังกล่าว โดยให้ความสำคัญต่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งมักถูกใช้เป็นข้ออ้างในการทำงานและการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเปราะบางทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ

ในการจัดการการท่องเที่ยวนั้นนอกจากทิศทางการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันแล้ว รูปแบบการท่องเที่ยวที่อาศัยพื้นฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่และการจัดการการท่องเที่ยวที่อยู่บนพื้นฐานความต้องการของชุมชนและการมีส่วนร่วมในกระบวนการการท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมและการสนับสนุนด้านนโยบาย ทุนทรัพย์ ต่อการพัฒนาความรู้และทักษะในด้านการจัดการทรัพยากรจากภาครัฐและภาคเอกชน เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการจัดการการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความยั่งยืนแก่ชุมชน ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มชาวบ้าน ทั้งนี้หากมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการพัฒนาที่เกิดขึ้น ความเป็นชุมชนดังเดิมระบบท้องถิ่นอาจถูกทำลายหรือถูกลินเข้าไปด้วยวัฒนธรรมต่างถิ่น ที่เข้ามาพร้อมกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นแนวทางการสร้างภูมิต้านทานของชุมชนและป้องกันผลกระทบด้านลบที่ชุมชนไม่พึงปรารถนา

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโอมสเตด์ กรณีศึกษา โอมสเตด์ บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

1. ควรมีการทำโภชนา ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง โดยเริ่มตั้งแต่ในระดับห้องถินคือ ระดับตำบล ไปจนถึง การทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งที่พักรวมไปถึงสถานที่ศึกษาดูงานในระดับจังหวัด

2. ควรมีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง โดยการจัดแบ่งเงิน และเฉลี่ยนักท่องเที่ยว รวมไปถึงการหมุนเวียนการรับนักท่องเที่ยวให้ครบถ้วนทุกหลังคาเรือน

3. ควรนำแนวทางในเรื่องของการบริหารจัดการไปใช้ขยายผลในการพัฒนาธุรกิจโอมสเตด์ต่อไปในอนาคต

4. แนะนำแนวทางการป้องกันและรักษาภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้าน ให้มีการพัฒนาขึ้นมากเรื่อยๆ โดยการนำโครงการ หน้าบ้าน นำม่อง มาประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง

5. สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ขึ้นมาเพิ่มเติม โดยการจัดประเภท หรือเทศบาลสำคัญต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ ให้แก่ชุมชนอีกทางหนึ่ง

6. ผลักดันให้ทุกหลังคาเรือนภายในหมู่บ้านที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการรับการประเมินมาตรฐาน โอมสเตย์ ให้เข้าร่วมกลุ่มและเป็นสมาชิกโอมสเตย์ เพื่อที่จะได้มีแหล่งรองรับนักท่องเที่ยวที่มากขึ้นในอนาคต

7. ผลักดันให้สินค้าต่าง ๆ ที่มีการผลิตขึ้นภายในกลุ่มต่าง ๆ ของหมู่บ้าน ให้มีการได้รับมาตรฐานและผ่านการประเมินในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับวัสดุอุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์ ให้มีราคาที่สูงขึ้น ทั้งนี้จึงเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มผู้ผลิตกลุ่มต่าง ๆ ให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเกิดการกระตุ้นและเกิดการพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว โอมสเตย์ ระหว่างโอมสเตย์ 2 แห่ง ที่มีการศึกษาในเรื่องของ ผลกระทบที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโอมสเตย์ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์และศึกษาถึงแนวทางการแก้ไข และรวมไปถึงวิธีการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ โอมสเตย์ที่ยังยืนในอนาคตต่อไป

ควรมีการสร้างรูปแบบในการประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงผู้คน หรือกลุ่มนักท่องเที่ยว อย่างทั่วถึงและมีความชัดเจนมากที่สุดเพื่อการสร้างความเข้าใจที่ง่าย ไม่สับสน เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ วิทยุชุมชน รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ตามงานสังคมต่าง ๆ เพื่อให้สื่อมวลชนในทุกแขนงรับทราบและมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ควรมีการสร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์โอมสเตย์โดยการนำเอาข้อมูลที่ได้จาก การศึกษาในครั้งนี้ ให้นักศึกษาและนิเทศศาสตร์ ใช้ในด้านของการวางแผนในการสร้างรูปแบบ การประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน โอมสเตย์ บ้านท่าขันทอง ต่อไป

บรรณานุกรม

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง.(ออนไลน์). <http://www.nesdb.go.th/SufficiencyEcon/main.htm> .2549.

จุฬาทิพย์ ภัตราวาท และคณะ.แนวทางการพัฒนาเครือข่ายกลุ่ม และองค์กรประชากรในพื้นที่
จังหวัด .กรุงเทพมหานคร:หจก ซีโน ดีไซน์ , 2542.

ชลิตา รินทร์พร และคณะ.รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ .การศึกษาความยั่งยืนของโอมสเตย์ ภาค
ภาคอีสาน.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร.2544.

ไฟฏูรย์ นิยมนา และคณะ. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ . การพัฒนาเครือข่ายโอมสเตย์ภาคอีสานได้.
สกอ.(7-25) .

ศศิธร นิธิปรีชา และคณะ. ภาวะผู้นำของกลุ่มที่พักโอมสเตย์ในแหล่งท่องเที่ยวเขตอีสานได้.
นครราชสีมา. 2541.

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒและคณะ.ภาวะผู้นำทฤษฎีปฎิบัติ. คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงราย.
2542.

เสรี พงศ์พิศ.วิธีทำและวิธีคิด แผนชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง.กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ภูมิปัญญาไทย.2550.

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล : นายนิรันดร์ เมืองวงศ์

วัน เดือน ปีเกิด : 2 เมษายน 2530

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 14 หมู่ 4 ตำบล ป่าซาง อำเภอ เวียงเชียงรุ่ง จังหวัดเชียงราย
57210

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านป่าซางเหนือ ตำบลป่าซาง

อำเภอเวียงเชียงรุ่ง

ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนวัดเวียงชัยพิทยา ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเวียงชัย

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

วิทยาลัยการอาชีพเวียงเชียงรุ่ง เอกบัตรช่างเทคนิค

สาขาวิชาการบัญชี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย

เอกอุตสาหกรรมการห้องเที่ยว สาขางานการ โรงแรม
และการบริการ

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เอกการจัดการธุรกิจ โรงแรม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล : นางสาว เพ็ญนภา อินทะนะ
วัน เดือน ปีเกิด : 7 เดือนพฤษจิกายน 2530
ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 31หมู่ 7 ตำบล ท่ากือ อำเภอแม่สรวย
จังหวัดเชียงราย 57180

ประวัติการศึกษา:

ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านท่ากือพลับพลา อำเภอแม่สรวย
ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียนเวียงป่าเป้าวิทยาคม อำเภอเวียงป่าเป้าวิทยาคม
ระดับอนุปริญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย วิชาเอกการจัดการ โรงแรม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ : นายวัฒนพงษ์ สีบแทน
วัน เดือน ปีเกิด : 06 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2530
ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 31 หมู่ที่ 5 ต. สระ อ. เชียงม่วน จ. พะเยา^{รหัสไปรษณีย์ 56160}

ประวัติการศึกษา:

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทางหนอง อำเภอเชียงม่วน

จังหวัดพะเยา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเชียงม่วนวิทยาคม อำเภอเชียงม่วน

จังหวัดพะเยา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเชียงม่วนวิทยาคม อำเภอเชียงม่วน

จังหวัดพะเยา

ระดับอนุปริญญา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงราย วิชาเอก ธุรกิจการ โรงแรม

ชั้นปีที่ 2

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จังหวัดเชียงราย

วิชาเอก การจัดการ โรงแรม ชั้นปีที่ 4

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ : นางสาวคริจันทร์ เข็มเมืองพาน

วัน เดือน ปีเกิด : 4 เมษายน 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน : 190 หมู่ 1 ต. เวียง อ. เชียงแสน จ. เชียงราย 57150

ประวัติการศึกษา :

ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านสบรวม ต. เวียง อ. เชียงแสน

ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนเชียงแสนวิทยาคม ต. เวียง อ. เชียงแสน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย

เอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขางานการโรงแรม
และการบริการ

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เอกการจัดการ โรงแรม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ : นางสาววัลยา คำazon

วัน เดือน ปีเกิด : 1 ตุลาคม 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 291 หมู่ 1 ตำบล เวียง อำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย 57150

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านสบรวม ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน

ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนเชียงแสนวิทยาคม ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย

เอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขางานการ โรงแรม

และการบริการ

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เอกการจัดการ โรงแรม

ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1

อาจารย์สุกฤตา ภาณุตานนท์ ณ มหาสารคาม
ตำแหน่ง คณาจารย์ประจำ โปรแกรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการ โรงแรม

วุฒิการศึกษา

ปริญญาโท

วิชาเอก บธ.ม.การจัดการท่องเที่ยว
สถานศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ปริญญาตรี

วิชาเอก ศศ.บ.อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สถานศึกษา สถาบันราชภัฏเชียงราย

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2

อาจารย์พัชรี ธรรมโชติ
ตำแหน่ง คณาจารย์ประจำ โปรแกรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการ โรงแรม

วุฒิการศึกษา

ปริญญาโท

วิชาเอก ศศ.ม.การจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว
สถานศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปริญญาตรี

วิชาเอก ศศ.บ.อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สถานศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบวิเคราะห์ค่า
แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย
หัวข้อวิจัย ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโรมสเตย์
กรณีศึกษา โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อําเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ใช้ชีวิตราย		คะแนนเฉลี่ย	ผลการวิเคราะห์
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2		
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ					
1	ชื่อ – สกุล	1	1	1	ใช่ได้
2	อายุ	1	1	1	ใช่ได้
3	เพศ	1	1	1	ใช่ได้
4	อาชีพ	1	1	1	ใช่ได้
5	กลุ่มสมาชิก	1	1	1	ใช่ได้
ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม					
1	หลังจากที่ทางหมู่บ้านได้ประกอบธุรกิจโรมสเตย์ แล้ว ภูมิทัศน์ของหมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	ใช่ได้
2	ท่านมีความรู้สึกอย่างไรที่บรรยายโดยรอบนั้น เปลี่ยนแปลงไปท่านคิดว่าดีหรือไม่ เพราะเหตุใด	1	1	1	ใช่ได้
3	ทางหมู่บ้านมีชนิดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นหลังจากการประกอบธุรกิจโรมสเตย์หรือไม่ ถ้ามีเพิ่มขึ้นจากเดิมมากน้อยเพียงใด และหมู่บ้านมีวิธีในการกำจัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม					
1	ท่านมีวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวใน ด้านใดบ้าง และอย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
2	ผลกระทบในด้านวัฒนธรรมที่เกิดจากการประกอบ ธุรกิจโรมสเตย์มีอะไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้

แบบวิเคราะห์ค่า
แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย
หัวข้อวิจัย ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโรมสเตย์
กรณีศึกษา โรมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อําเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เข้าเยี่ยวชุมชน		คะแนนเฉลี่ย	ผลการวิเคราะห์
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2		
3	นักท่องเที่ยวมีการนำเอาวัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามา แลกเปลี่ยนภาษาในหมู่บ้านหรือไม่ในด้านใดบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม					
1	ทางหมู่บ้านมีการจัดการ ในเรื่องของการรักษาความ ปลอดภัยอย่างไรบ้างสุขอนามัยของหมู่บ้าน เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
2	ท่านคิดว่าการประกอบธุรกิจ โรมสเตย์ มีผลกระทบ ต่อวิถีการดำรงชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
3	ท่านคิดว่าเมื่อเกิดการรวมตัวของกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจ โรมสเตย์ภายในหมู่บ้าน เกิดผลดีหรือไม่ดี อย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้
ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ					
1	เมื่อมีการประกอบธุรกิจ โรมสเตย์ขึ้นมาในหมู่บ้าน แล้วใครได้รับประโยชน์หรือรายได้อีกบ้างนอกจาก ผู้ประกอบการ โรมสเตย์	1	1	1	ใช่ได้
2	ธุรกิจ โรมสเตย์มีผลต่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพ ต่างๆอย่างไร	1	1	1	ใช่ได้
3	ท่านมีความคาดหวังกับธุรกิจ โรมสเตย์ในหมู่บ้าน ของท่านอย่างไรบ้าง	1	1	1	ใช่ได้

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย
หัวข้อวิจัย ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวโอมสเตย์
กรณีศึกษา โอมสเตย์บ้านท่าขันทอง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ชื่อ – สกุล.....

อายุ 20- 30 ปี 31 – 40 ปี 41 – 50 ปี มากกว่า 50 ปี
 อื่น ๆ.....

เพศ ชาย หญิง

อาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย รับจ้างทั่วไป รับราชการ
 อื่น ๆ.....

กลุ่มสมาชิก กลุ่มโอมสเตย์
 กลุ่มชาวกล้อง
 กลุ่มแพรรูปผลิตภัณฑ์ฝ้าทอ(อีสาน)
 กลุ่มผู้เลี้ยงจิงหรีด
 กลุ่มอาหารพื้นบ้าน
 อื่น ๆ.....

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

คำถามข้อที่ 1 : หลังจากที่หมู่บ้านได้ประกอบธุรกิจโอมสเตย์แล้ว ภูมิทัศน์ของหมู่บ้านได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 2 : ท่านมีความรู้สึกอย่างไรที่บรรยายศาสโดยรอบนั้นเปลี่ยนแปลงไป ท่านคิดว่า
ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำถามข้อที่ 3 : ทางหมู่บ้านมีจะมูลฝอยที่เกิดขึ้นหลังจากการประกอบธุรกิจโภมสเตย์หรือไม่
ถ้ามี เพิ่มขึ้นจากเดิมมากน้อยเพียงใดและหมู่บ้านมีวิธีในการกำจัดจะมูลฝอยที่
เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม

คำถามข้อที่ 1 : ทางหนูบ้านโอมสเตย์ได้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวในเรื่องใดบ้าง และมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 2 : เมื่อมีการประกอบธุรกิจโอมสเตย์เกิดขึ้นแล้ว ทางหนูบ้านมีผลกระทบที่เกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของประชาชนหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 3 : นักท่องเที่ยวมีการนำเอาวัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามาแลกเปลี่ยนภายในหมู่บ้าน หรือไม่ด้านใดบ้าง และท่านมีความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

คำถามข้อที่ 1 : เมื่อมีการรวมกลุ่มจัดตั้งกลุ่มประกอบธุรกิจโอมสเตย์แล้ว ทางหนูบ้านมีการจัดการในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยอย่างไรบ้าง มีอาชญากรรมเกิดขึ้นหรือไม่ สุขอนามัยของหมู่บ้านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 2 : ท่านคิดว่าการประกอบธุรกิจโอมสเตย์ขึ้นมา มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตประจำวันของคนในครอบครัวท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 3 : ท่านคิดว่าเมื่อเกิดการรวมตัวของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโอมสเตย์ภายในหมู่บ้าน เกิดผลดีหรือไม่ดี อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

คำถามข้อที่ 1 : เมื่อมีการประกอบธุรกิจโอมสเต็ปขึ้นมาในหมู่บ้านแล้ว ใคร ได้รับประโยชน์หรือรายได้มากบ้างนอกจากผู้ประกอบการโอมสเต็ป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 2 : ธุรกิจโอมสเต็ปมีผลต่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ อย่างไรบ้าง เช่น การขายผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น ขายได้ราคาที่สูงขึ้น เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 3 : ท่านมีความคาดหวังกับธุรกิจโอมสเต็ปในหมู่บ้านของท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ให้ข้อมูล

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ถ้มภาษณ์ / บันทึก

.....

...../...../.....

ภาคผนวก ฯ

สิ่งแวดล้อมในหมู่บ้านโรมสเต็ปบ้านท่าขันทอง

พืชผักสวนครัว และ วิธีการจัดเก็บขยะแบบยั่งยืน

วัฒนธรรม และ อาหาร บ้านท่าขันทอง

สภาพสังคม และ การรวมตัวของ คนในชุมชน

เศรษฐกิจในหมู่บ้านท่าขันทอง

กลุ่มอาชีพทอเสื่อ และวัตถุดิบที่ใช้ในการทอเสื่อ

กลุ่มอาชีพผู้เลี้ยงกบ

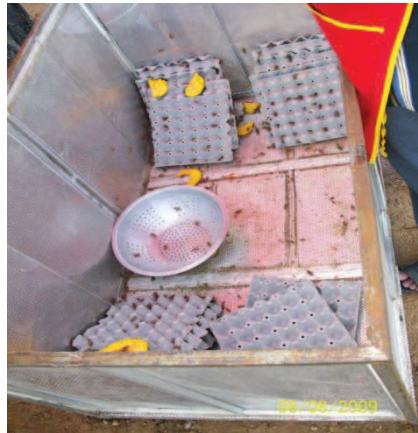
ក្រុមខេត្តជាមួយប្រព័ន្ធបែវ

กลุ่มอาชีพแปรรูปผ้าทอ (อีสาน)

ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល នគរូបរាង ជាតិ

ກລຸ່ມອາຊີ່ພູ້ເລີ່ຍງຈຶ່ງຫວີດປລອດສາຮັບຍ

กลุ่มอาชีพผู้ทำชา skl อง และ โรงเรือนป้องกันความชื้น

กลุ่มต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งขึ้นภายในหมู่บ้าน

ພລກະທບດ້ານເສດຖະກິຈ (ໂຮງງານຜັກກາດດອງ)

ดำเนินการชีพอยู่บนเศรษฐกิจพอเพียง

รูปภาพขณะเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และสอบถามของทีระเล็ก

รูปภาพจะเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และสอบถามของที่ระลึก

ຮູ່ປາກພະນະເກີບຂໍ້ອມູລ ໂດຍກາຮັມກາຍຸນ ແລະມອບຂອງທີ່ຮະລືກ